

KENÉZ HEKA ETELKA

költő

A TEST SZERETET ADÁSA

Az erő hódítója

Színek jellemzése

Asztrológiai jövendölés

Ezofilozofikus költemények

2013.

KENÉZ HEKA ETELKA
költő

A TEST SZERETET ADÁSA

*Az erő hódítója
Színek jellemzése
Asztrológiai jövendölés
Ezofilozofikus költemények*

Felelős kiadó: Kenéz Heka Etelka

Nyomdai munkák:
„Norma” Nyomdász Kft. Hódmezővásárhely

ISBN: 978-963-88480-9-3

Előszó

A szeretet adás filozófiája az ember teste lelke
Vágyak közt eseng a hű szeretet után.
Égből kísértenek tiszta érzelmek,
A léleknek szüksége van tűzifára
A parázs nélküle kialszik nemsokára.
Ha boldog a szív, repdes, dobog,
A test tőle könnyedén szalad, mozog!
Fenséges a lélek szabadsága,
A csendben a gondolat ég, szüntelen erősíti az elmét,
Az emlékek, felszökellők, ők múltbéli erők.
Maga a szeretet kívánja, hogy szeress,
Az ajak is szomjas, ha cserepes.
Testemnek pihenés a szeretet, ha fáradom,
Az erő, az akarat dicső fénye a sorsom
Emberek! Sír a lélek, ha kihal a szeretet,
Óh, jajgat a test, én is beteg leszek.
Meggfagyok, könnyörgöm, emberek!
A szeretet adás versek epedve a szeretetre törekednek.
Égi titkos lelkem, hallgasd meg testi keservem,
Óh, a te láthatatlan szikrád engem átvilágít,
A testem betegsége tőle eltávolodik.
Bennem a fény vakít és derút hint,
Kérlek, olvasd a gyógyító verseket,
Többször sorra, a szeretet az erő hódítója.
A lélek a szellem vigasztalója,
A szív megérzi a testnek nem lesz összeomlása.
A testnek a szeretettől mennyei lesz a földi lakosztálya.
Bár sohasem jajgatok, nem lesz sorsom mostoha,
Álmodozva gondolj arra, itt van az ég áldása.
Ámen. Úgy legyen.

Mesebeli születésem

Istenem a lelkem
Mikor megszülettem
Elhagyta a mennyeket,
Elhagyott Tégedet,
Szárnyamra bocsátottál
Végtelenül engemet,
Istenem, ő bocsátott el engemet,
Olyan ez az egész lét,
mint egy mese, mint egy álom
Mely elviszi a lelket
idegen földek felderítésére,
Úzött vadak közt elindul,
A lélek fejlődésére,
úzött vad lesz szívem,
Óh, fényforrások tébolya,
Hova tűnik belőle,
A lángoló értelem sorra!
Kiürül a lelkem,
keresem az Atyámat a kék égen,
Nézek szerte-szét
A szemem üres bolyongó,
hűvös könnyes üveggolyó!
Gyermekkori mesékből kap
a szívem szeretetet,
Lelki fényét, elvirágzott álmok,
megalvadt emlékei
Tiszta ringó hófehérben lett

a szempillámon a fény,
Szivárványt növesztett.
Kacsalábon forgó kastélyok, ezer lábon
Lelkemben ideszálltok,
Emlékei a szívben álom,
Óh, ti életben romboló árnyak,
Óh, ne hagyjátok, hogy a lélekvárak
Bánatukban összeomljanak.
Gyerekkori álmok, óh, ne ritkuljatok,
Kezemben elvérzik a toll,
A szívemben árkot ástok!
Óh, legyek én a levegő-pára társaságába,
Bennem tárolódj napenergia!
A teremtő az elemeket fentről gyűjtja,
A föld aljában kigyúlt olajmezők ezer bombája,
Mintha a gyerekkori mese
Az életben lábakon járna vissza,
A valótlan valóságba.

Önelismerésem

Önmagam szeretete
valódi mély elismerésem
Ha szeretem magam,
s belenézek a tükörbe
sok boldog embert látok körülöttem
Ha a tükörben és a világban
sok beteg embert látok
gyógyításra van testi vagy lelki szükségük
Így majd én gyógyítóvá képzem magam
az életcélom a gyógyítás lesz.
Akkor azt feltételezik bizony
én belül nagyon beteg vagyok!
Különböző fajsúlyú beteg lehetek
s én gyógyító akarok lenni!
A világ mindig tele lesz beteggel
én nem leszek egészséges ha mást gyógyítok.
Ha nem válok egészsé nem leszek
teljesen boldog, addig mindig lesznek
körülöttem betegek s boldogtalanok.
Mindenki meggyógyul a közelemben
ha a tükörbe fénylek egészben, s boldog vagyok.

Gyermekkori álmok

Gyermekkor,
óh, olykor hiányzol
Néha jöjj a gondolatban
hozzám vissza
egy-egy időszakra.
Belém a fényét varázsolja
Elbűvöl, s ott érzem
magam édesanyám karjaiban
Ragyognak bennem hatalmas
tükröződő napsugarak
Óh, ősi kör, te szent lelki tükör!
Itt repülnek pillangók,
édenkerti hatalmas fák alatt ülök,
fogom édesanyám szoknyáját
Átélem a gyermekkori tiszta harmóniát
Madarak csicsergik a szeretet támadását
Tudatom szintje feladata
reá ébreszt álmainra
Kínzó fájdalmat érzek
szeretteim örök hiányában
Az énem belső látása
a szívem mélye gazdag kibontakozása.

Égi eszmélet fénye

Óh Istenem, te óriás lángész
Te lelki sebész!
Mily gyönyörű szép
érzelem kapni belőled az égi forrás melegét.
Figyelem amint terjed szét a fény,
s megtölti az ég tengerét.
A szent csendben érzem a titkos úr mesét!
AZ ég szeme a Földre néz,
s átölel egy angyali kéz!
A tüskéből is kihajt a szívem a hajszalár a véreben
a lélektükrök felszítne felhozza a fényét.
Megalapozott a szellemi élete!
Óh, lelki bőségem
jöjj elő a gyönyörű égi bőségben,
s majd ringatsz engem a földi bölcsőmben!
Óh, gyönyörű ősi Nap!
Adjál erőt nékem, ne legyek áldozat!
Ne legyen lelkemben útja az éjszakának
Ne egyen a sötétség, mint a rozsdá a vasat!
Legyek óriás lelke az égnek!
Ne legyen bünfészek a lélek
Ne legyek a rossz erők martaléka
Az ég napjaként közlekedjek
Ne legyek mint egy széttépett papírdarab
Ne legyen nékem a fény csak képzelet
Ne legyen sosem a fény magas és meredek
Önragyogásom figyeljék a hallhatatlan Istenek!

Örök emlék

Találkozás önmagammal
Az idő sodor magával
Kék ködök közt az elmúlás ölében
tarka pompa körülöttem
Tört könny ül a szememben
Istent s hazámat szeretem
Vallomásom felétek minden versben.
Hattyú szárnyon lebegnek,
szívem mélyén előjönnek
borongós s örömteli emlékképek.
Régi szent énekek bennem ébrednek,
Nap templomok, óriás fal,
arany palota – sok a dal
Belső szemem lát lám!
A diadémok ura óh, Atyám,
te is felkelsz minden reggel
a legkedvesebb fiaddal, a Nappal,
ki lángolni vágy
Óh fény villogású lángok
Kibontod szemét a hajnalnak,
hogy lássa az ember
újra és újra e csodás világot!
Elválunk egyszer tőled
Valahol, valamikor kiválunk a lángból,
hogy a szív ne fájjon
Elbujdokol az ember egy árnyék tájon
Óh szűz nárcisz, falon lógó kereszt
Komor képek, az emberek
lehullt virágszirmok lesznek
Isten szemébe hulló jelenések!

Ima az éghez

Követ az idő a térképről
Tolong és letöröl,
Mindenki idegen itt lenn,
S búcsúzkodik a Földtől,
Ne foszd meg idő a szívem,
Romolhatatlan tiszta kincseitől,
Minden éjjelen, felkeres az álmom,
S reggeleken mindig
Átélem a feltámadásom.
Óh, Istenem, hol lellek Tégedet?
Eloszlik reményem, eloszlik a világ felett,
Mennyei birodalom,
Szívemben él csak Veled.
Óh, nyugalmat Uram,
Atyám, csak melletted lelek!
Óh, magányomban kérlek,
Szelíden ölelj át,
Érezzem a szeretet arculatát.
Itt a Földön érezze lelkem,
A mennyei életének őskorát,
Óh, Égöve mutasd meg a mennyek kapuját.

A benső énem szerepe

Csupa igaz sejtelem
Jellemem a szó fogja valóban
mindig elsiklik alóla
Tudatomban él a hangja
érintése génjeimet bársonyozza
Olykor nem tudsz róla
ha nem figyeled
elpattansz ide-oda alóla,
mintha eltűnt volna
ő bennem él s nem vak
a porszemnél is kisebb e mag!
Belőle születik a múltó,
benne rejlik a sok titok!
Leleményes, s változik
megfoghatatlan örvény
Tenger felett futó fény,
utól nem éri senki
Orkánok magjában
szeret megpihenni
Majd ha oda jutsz
lelked meztelen álmán,
megérint villámoltásával,
lélegző tüzes szikrákkal
Megérint a hideg s a meleg
Őt el nem taszítja
Én elmúlok, ő van!
Él az érintése, nem mondhatom ki az
ő létezik és van, s mégis kimondhatatlan.

A szellem szerepköre

Óh, titokzatos szellem,
gondolatom tőled kigyúl bennem.
Saját világom formálsz,
figyeled, minden léptem
Összefonsz Istennel, Földdel engem!
Óh, a pályám tetőled ring,
ahova jónak látod létem
te engem folyton oda irányítsz!
Óh, veled átszellemülök folyton.
Ez az én égi tiszta jogom.
Ha szellem erejében tiszta a lélek,
a kristályfények a megalkotott
életre szóló isteni törvények
maguktól csúcsra érnek.
Az életpályán erénytől érvényesülnek.
A szellem körben előlépnek,
ha tiszta a gondolat fénye
a sírjából is föléled.
Búcsúzól a világnak
a szellemek könnyet sírnak,
s a bánatos gondolat
elmúlik és a szellem él,
mint a vízen sodródó falevél.
Óh, szellem levél, hulló levél
Reménytelen remény,
amíg jön egy új élet számolod a napokat,
könnyel szenteled a halálos áldozatokat.

A szellem szerepe

Saját világom formálja a szellemem
Figyeli minden léptem
Összevon földdel, Istennel engem
Pályám ring, ahova
jónak látja oda irányt.
Átszellemülök, ez az égi jogom
Szellemem erejéből,
ha tiszta a lélek kristályfények
a megalkotott törvények
csúcsra érnek,
az égi megalkotott törvények érvényesülnek,
s az életem, pályám
a szellem körömben előlépnek.
Ha tiszta gondolat,
a sírból is föléled.

Szorgalmas karok

Óh, drága szorgalmatos karok, kezek,
mit is tennék én nélkületek?
Hogy is boldogulnék ha ti nem lennétek?
Hát tudjátok ti is szükségem nagy felétek.
Jönnek-mennek, le s föl az emberek
Telerakva mindenki keze
Hordja, cipeli mindenki a keresztet.
Itt is látod, ott is látod
a kezekben a sok-sok csomagot.
Cserélgetjük kezünkben,
ha súlyosak és fáradok
mindig valamit hordok,
lelkemmel folyton egyensúlyozok.
Végletek közt előre-hátra torlódom
magamban hordom a vallásom,
kezemben hordom a szent könyvet, s a kutatásom.
Kutatom a természet könyvét,
s végtelen felismerését szívemmel,
lelkemmel, kezemmel a földet, a teret ásom.
Erőt érő lesz így a szabadságom.
Láthatatlan gondolatot tudatban megfogom
kezemmel, magamhoz szorítottom,
s az élet titkos himnusza
lebeg bennünk, titkait közli velünk.
Óh, félénk jönnek, megfogják kezünk!
Óh, kezek, titeket szeretünk, ti vagytok
álmaink, féléberségünk, gyönyörünk, örökségünk!

Az élet virága

A gyomor szerepköre
Óh, te sötétben élő árva
dolgozó, küzdő gyomorszája!
A bölcsék nyelvén te vagy
hogymár, az élet virága!
Te benned rejlik a rettegést képző
Tűzvész, rezgő hatalmas erő.
Véredben szétárad rejtelmek láza,
az élet gyönyörének, fájdalomának valósága.
A külvilágot talán nem is érzed,
káprázatban él a te szenvedélyed, szenvedésed!
Ha jól érzed magad, bennem érzem a mennyeket!
De ha fájdalmad van szeretetem
hoz téged drágám hozzám közelebb!
Óh, az én hitem nagy te benned!
Ő a te fényes, csodás vetülő reményed,
mert bennem ha te magad jól érzed,
Benned a szívem is virágozik, elmélyed!
A szeretetem benned csak hevül
s az Úr nékem azt súgja, veled
míg élek a szeretetem ki nem húll
Az Úr labirintusában mi
ketten míg élünk össze vagyunk kötve,
amíg nem jön az örök vég.
Jó lenne legyőzni időtlenséggel
az egyfolytában forgó idő képét,
hogy egyben éljünk testben, lélekben
a hatalmas örök ős erővel,
a valóság új dimenzió jövőjével!

A szem szerepköre filozófiája

Nesztelen pillantása
föltépi a révülő szívet
Áhítatra szomjazik,
mint egy titkos külvilági szent
Óh szem, ó te lélek tükre, te ki nyugszol
mélyen a szív medrében odabent!
A tiszta érzelem, hit, erkölcs,
erény, becsület dönti el ki a szellemed?
Benső ékszer, mely ajkadon szemedben
tiszta fényt ont, kivirágzik,
a méltóságtól kapja
a tiszta szemed a tükrét.
Az Úr dönti el a ragyogásból
a tiszta életvitelének szépségét,
s a szökő fénye, lángja
reá talál az isteni fény áldására!
Mily szépek, mikor a szemben
versenyt futnak a boldog fények,
a melengető tükör élmények!
A lélek mélye szeretetet
hint a fényre, szépsége
a világot öleli magához, s körbe
melengetést érez ilyenkor
a lélek az ég körében,
s a boldogság úszik a szem tükrében!

A szív szerepe

Sok a bánata, jön a
gyöngéd melengetése,
kihajt benne a csend,
hevül az érzelem,
a vérben felszök,
s a világra jön,
mint egy újszülött!
Ostromol, zakatol,
rezgő körökben suttog!
A világ örök rezgésében
kérlek lassíts, légy csöndben,
élj égi sejtelmekben
Telítve a véred, érzed?
Tüzes titkos szenvedéllyel,
extázis hevülő lánggal,
elmélyült fényvarázs számmal!
Ha rátalál az égi valóságra
tavakat inna ki a boldogságtól egyfolytában!
Benne gerjed a vágyak
szent révülő csírázása!
A gondolat előidézi
a szenvedélyek sok-sok tüzét,
a titkos életről megérzi
az igazat, érzi a mesét.
De mindig élvezi a szív
az érzelmek elvetését, kikelését!

A láb szerepköre

A világot két lábon járom,
mint egy doktor kutatom
végtelen felismeréssel,
mélységes alázattal vallom
mindezt a koponyámban hordom,
s minden újat lábaimmal megosztom.
Óh! Rejtelmes az élet,
nehéz a súlya, igazságot éreztet.
Lábon járni nehéz, ne fáradj el kérlek
Érts meg engem, te vagy a szövetségese.
Kocsiban jár-kelek a nép,
gyalogszerrel lábbal alig lép!
Kicszerélődött a világ
Érzi ezt a lélek, érzi a szellem és a láb!
Személytelen lett a korszak
Szellemem, lábam ingatag!
Óh, hol vagyok, hova vittetek lábak?
A szent hegyeken az istenek sírnak,
jelzőtüzek kialudtak
Technika uralma előre halad.
A szellem a sötétségben tapogat!
istenem, szólíts meg
egy napon igazi nevemen!
Gyalog megyek két lábbal a világban.
Óh, drága lábaim
vigyetek el az Úrhoz
a mennyek kapujába.

Gyomor és a hasüreg szerepe

Óh, kettőtöknek
a vérszerződés szentség
Nélkületek a világba hova is mennék!
Látnám saját fogytom,
mint reggel és nappal az árnyék
Elnyel a föld mindent
Engem is már falna,
ha a gyomor enni nem adna.
A bélek köztársasága
boldogan falja, ez az ő hatalma!
Csöppnyi életem szemlélem
a halál sötét kapujában,
ézelgősség reszketeg mélyén,
aléltnan, békén, nem tudom már
többször én vagyok-e még én.
Ha a gyomor ad enni a kedves bélnek
Így már más a hastáji ének.
Édes gyomrom, nem leszek én tudod,
hazajáró lélek,
a morajod megszűnik végleg
ha éhségem csillapítom,
s te boldogan megemészted,
kedvezek én neked bélnek,
s a professzor hasnyálmirigyének!
Óh gyomor, emésztésemmel
életem csúcsát élem,
amerre mindig hajt a vérem!

A szem szerepköre

Ahíttatra szomjazik,
mint egy külvilági szent.
Ő a lélek tükre,
Ő mutatja meg milyen a szív,
a lélek odabent, a tiszta érzelem,
hit, erkölcs, erény dönti el ki vagy,
s a méltóságtól a szem kapja a tükrét.
Ha tiszta vagy
az Úr fényével beragyogja
a tiszta élet szépségét,
s a szökő fénye lángjára rátalál
az isteni fény áldására.

A szív szerepe

Óh, szívem ostromló láz
Érzem, mi ez a sok zakatolás.
Néked suttogok rezgőkörökben
a világ örök rezgésében
Lassíts, légy kicsit csöndben
égi sejtelmekkel telítve a véred.
Telítve vagy szívem
extázis lánggal,
elmélyült gondolatokkal
Benned a fény varázsszáma
rátalál az égi valóságra
Tavakat innál ki a
boldogságtól egyfolytában.

A gyomor szerepe

Óh, te sötétben élő árva
Küzdő, dolgozó gyomor szája
Hogy már a bölcsék nyelvén,
te vagy az életnek titkos virága
Tebenned rejlik hatalmas képző
tűzvész, hatalmas erő
Véredben szétárad a rejtelmek láza
az élet gyönyörének valósága.
Külvilágot talán érzed
Káprázatban él a te
szenvadó, szenvedélyed.
Ha jól érzed magad
bennem érzem a mennyeket,
de ha fájdalmad van
szeretetem hoz téged hozzám közelebb
Óh, az én hitem benned
a te fényes vetülő reményed!
Ha jól érzed magad
a szívem tebenned is elmélyed,
s a szeretetem feléd csak hevül,
s az Úr ezt súgja nékem feléd,
míg élek.

Az ajak társaság

Óh mily szeretetet lehelő
az ajak drága hangja
A torokból jön a meleg levegő
bársonya rezgése, hamva.
Figyelem miként a hang
a szájüregével összefoly,
s összefonódik benne éjjel és nappal
százszor, ezerszer
Így lesz mindkettő fogoly,
mint két jó barát
A harmadik a nyelőcső, a kettő foglya
A nyál a fenntartó, s a levegő,
amíg léteznek együtt maradnak,
evés, ivás közt kacagnak
Az ajak suttogja a toroknak
Te pálmaágam, te teljesítéd vágyam.
Örülnek, esznek, isznak, mulatnak,
s ha elrendeli a halál vagy az Úr,
együtt, egyszerre elmúlnak!
Óh, mily kínos e földi-égi törvény
Szent gyökér, tudatom fél!
Reá borul a lélekre
a titokzatos est homály,
mint egy fekete madár
Az ajkamról a hang elszáll
Addig is legyetek boldogok
ajak és torok, vannak
átkelő hidak, ahol várnak
a bölcs csillagok.

Óh lelki élet

Óh, lelki élet,
ne távolodjak el a békétől
a boldogság jön az Istentől.
Óh, ez a fényes lelki tükör
Boldogság Istentől jár nekem
Az erkölcstelenséget megvetem
Gyengédség egy hatalmas érzés
Hatalma nagy, s nem veszélyes,
olyan mint egy szép emlék.
A csend a szellemi öröm forrása,
a bölcsesség a gyakorlása.
Az erdőben a virág
csak úgy magától sarjad,
s mennyi szeretetet ad!
A szeretet hát ne legyen
benned ember lakatlan!
Én is várom, hogy oda adjam!
A hívő ember gondolatának
a halál lépcsőfokot jelent
egyéni fejlődésének útján.
Érték a hírnév, többen ismernek ilyet
Ezek üres szavak
Ettől még érezheted magad
nagyon boldogtalannak.
Mindegy mit beszélnek
én tudom bennem mi is számít értéknek.
körülvöltem a szennyet eltávolítottam
A szennypor agyannak nyomor.

Olykor lehet a baj komoly,
Lehet a baj komolytalan.
Életem így is
Sebzett helyzetben van,
Tüskében kapaszkodom.
Kutatja, lelkem keresi,
igazi forrásom.

Türelmem

Ha nagy a türelmem
erős vagyok az erőmben
Csíramag: ritkán kapom
a szeretet csíramagot
A lélek mélyére befogadom,
hogy ne vesszen ki csíráztatom!
Illat: az önfegyelem
jól nyitja a szám,
úgy hat másra
mint illataurám,
szeretet szavaim téged ő megszerez.
Szívből hat ez a szeretet illat,
míg a szélfutta illat csak felületesen hat!
Forrásod eggyé vál forrásommal
Hiába rejted el beszéded magadban,
én érzem szavad, hallgatagon.
Forrásod eggyé váló két rezgő kör
egyesül a három síkon
fogant rezgő ór
isteni gyümölcs
a misztikus örvényből.

A máj szerepe

Igéből ragozva a máj szó szerepe
magyarul = a máj = visszafele olvasva jám =
om – om – j, a jó Isten = jó úr = uralkodó
uralja a máj az emésztő rendszert = magyarul
Leber = német = visszafele Rebel = rebellis
Ellenzékiessen működik, szabályoz.
siger = dzsiger = slav
regirt = slav-német = uralkodik
Mind a három nyelvben hasonló cselekedet.
Maja isten és istennő te is uralkodsz
A hindu istenek közt te vagy egyik fő.
Ha te nem jól működsz az emésztőrendszerben,
mint nyilálló kés olyan az egész,
rosszabb a szívverés.
A halál árnyéka szenvedéseimet,
ha nem vigyázok azonnal szórja.
Az Úr sugalmas mosolya
a külvilági lélegzetet
egyfolytában belénk szórja.
Óh, szent lélegzet
nélküled elhal a dal
Nélküled Uram a szemek könnyesek!
Nélküled az emberben
a méltóság bennünk búcsút vehet!

Az emberi szervezet hormonjai

Óh Istenem!
Te is úgy akarsz,
hogy szerényen, halkán
magasztaljam magam.
Térjek vissza mindig a kiinduló pontra,
a káosz gyújtó sötét világba
így csalódásom nem lesz soha...
Úgy várjam mindig a reggelt,
vagy a lemenő nap estéjét,
hogy megkapja tőlem
testem, lelkem az ő szeretetét!
Így találkozom én az ő erővel,
a benső harmónia érzésével!
Majd nőni fog bennem
a magamba fojtott élmény ereje
Ez a lélek törvényszerű szükséglete.
Kővé vált letéteményeket
ne fújja el a viharban a szél
Ha nincs a testemnek látóhatára
az eszmélésem, s lelkem legyen
aki öleli a támadásokban,
a betegségek hullámában,
hogy a szervezetem a tengerbe zuhan
szívem legyen ki őt csókolja, nyaldossa,
s a csend terjedni fog
Felfigyel majd reám az Úr,
s az ő régi csillagok
Belebújt testem,
én lelkemmel boldogan hallgatók.

Idegszálam ösvényén

Idegek bennük folyton
gyűlékony folyamú áradást érzek,
mint a lézersugár olyan gyorsan
lobbanok, égék!
Ostromló lázas titkok bennem cserélődnek
Óh, drága Atya gondolatomat
hozzád a szél fújja!
Láz gerjeszti s oszlatja
kietlen, nem szűnő hadak!
Izgalmas villám magja,
mintha véremben síklana.
Óh, mily jó lenne ha
a idegszálam vezére
mélységesen csittgatna!
Óh, tengernyi feszült pillanat!
Idegen szétszórt nemes magja,
ne torlódj a gondolatok álmában.
Lehet, hogy az ősz eredeti vétket
az idegem elfelejti s nem ismeri fel!
Nem tudom ki is vagyok,
életemnek ellensége nem lehet,
nem is vagyok,
s mégis a létem ha figyelem
mindenkinek kiszolgáltatót
Az ősz véték így jön létre mindenkiben.
Légy erőm hatalmadban, s hiass,
Levedben akarok a régi sebes foltokat
Óh, szeretet lépj elő, te a győzelemhez vezetsz
Nyugtasd meg mindi a feszült idegeket!

A hallás szerepköre

Hallom, komoran dörög az ég
A villám hálója
gátakat szörnyen hasogat!
A sok akadály mindig
építi a szívben is a vonzásokat!
Hallásom súgja
mik lehetnek ezek az égi harcok,
isteni nászok, duzzadt érzelmeik!
A bolygóknak a tüzes tánca?
Vagy a teremtő Isten elrémtíti
az embernek fülét, szemét, szívét?
Kinek hite nincsen, hogy
magába szóljon és meghallja,
az ég erejét duzzasztja.
Óh, hallásom ne légy zavarban
Közvetíts nekem naponta
Szívemben ha mindent hallok
a létező öröm akár földi
boldog leszek, istenné tud tenni.
Óh, a hallásköröm nekem építi
a szépet, a rosszat, jót, de ha boldog
vagyok a haldoklásomból, ha hallok
az alvilágból is feltámadok,
s mint Vénusz istennő úgy harcolok.
Ezer tövis szurkál, áramütések lehetnek,
de ha hallom a hangot
a szívemben reményt hordok!

A haj szerepe

Óh hajam,
mily boldog is vagyok
Veled az élet csupa álom
Repülsz a szélben,
mint hattyú a szárnyon,
véded a fejem bőrét,
melegen tartod
Veled az élet pompa,
sodor éledésbe
százezer hajszálon
be van kódolva
békésen az elektromosságom!
Lehet árnyék a tájon
veled én akkor sem fázom
Vigyázol reám a nappal,
s éjjel veled szép az álmom!
Elöttem emlékképek,
mint ősi szentek az oltáron
Jelenések üzennek nekem
rólad, ott villansz szép hajam
az időzónák közt a távolságon.
Mentünk ketten, te meg én
fénylettel, mint selymes
felhők az égi szent bálon
Félte ölelted fejemet, most is látom,
a telihold is lehet a tanúvallomásom!
Villogott ő is rajtad az égi bálon,
a fekete fonott hajkoronámon!

Az orr szerepe

A csönd ormán hallgatok
Óh, orrom valahonnan
a szél hozott néked gyönyörű illatot!
Sodor magával az
illat után a boldog vágyakon,
a kellemtől lélekben átalakulok!
Te minden nap ellátsz
engem meglepetésekkel!
Hagyma királyok áriáját
kottázod belém gyöngyhagyma ékekkel.
Illatuktól fia beszívom
könny ül a szemembe.
Az ős ereje vándorol benned!
Óh illatok megkerülitek
a világot, dicsőségre lelsz
a Földön, minden emberben,
megcsodál titeket, akár
odafele az egekbe a Göncölszekere!
Illatod sétál a gyomor körül
s ő is boldog és mindig örül
Illatos ételek, illatos, sokszínű
orgia virág,
inteket akác és hárs.
Óh orrom, a te szerepköröd
sok-sok szeretet ad.
Boldog veled az ember,
boldog az egész világ.

A fog szerepe

Óh, fog ékem mi is vagy te nékem?
Gyönyörű gyöngyszemem találkozom veled
minden nap az asztali étken, a csatatéren!
Tűnő idő, fogó háló reggel, délben vénül
szaladó estéjében szomorú, halálos torkom,
örömittas lakodalmon,
kisdéd születésén, a bölcső toron
Óh, mi is lenne nélküled!
Szerelem után te vagy az első helyen
Te vagy az étlapon
Lehet tél, nyár vagy kikelet
a világot a fogadhoz vered.
Nélküled az ember éhen halna,
vagy az ős rejtelem az étkem
más formába változtatna?
Óh boldog az ember veled
Istentől kegyelem, hogy
társalgás közt kisegítéd,
ehetek veled, te megengeded.
Lehet, hogy fájdalmat okozunk
mégis tűröd, nagyvonalú vagy.
Naponta beléd ütközők és te
mosolyogsz s hallgatsz, az emberben lehetsz
akár látható álarc.
Olykor sebeid sajog, érzem
a mindennapi összeütközésben.
Tetteimért, ha fáj, bocsáss meg nékem!

A pajzsmirigy művészet szerepe

Kicsi vagy s mégis óriás
a fejem féltekén
van a te központod
Innen irányítod
a többi mirigy társaid
Pajzsoddal innen határolod
Te határozod meg evésem, ivásom
Izgalmaim sem bírod,
ha lehet belőlem elhárítod!
De ha tebenned az erőm
jó útját le-föl járja
kivirul majd bennem Isten áradása
Szatvikus bűvöleted
áldva lesz bennem, áldva
betegséget elűzöd a pokol aljára!
Növeled így fényszintemet s erőmet
Látványos lesz bennem a hangulat
Így a szeretet megsuhint, élteted magad
A működésed mindig
jót, rosszat mindent elpárologtat
Ha te nem munkálkodszt jól
az emberben a sötét nedvek folynak
az alkímia igazi fényei elfogynak
Légy hű mirigy király, légy a pajzsodnak,
így az emberek számai
soha el nem fogynak
Nem lesznek holtak se ma, se holnap!

Köröm feladata

Kézen, lábon villan a köröm
a rózsaszín palástban
védi a végtagok befejezett végét,
ha bánt valaki megvéd
nem felejt el az ellenség
a védekezését,
Benne hordja az élet harapós kéréget,
s lám megbetegedhet
s gyengébb lesz a kis
láthatatlan ezer fajta gombánál.
Óh, ő véd engem, vigyáz reám
Őserejű lelkem szeretete
feléd is lesben áll és kér
téged, erősebb légy felém a királynál.

Az anyaméh szerepe

Hüvely és az anyaméh
óh, ő megdicsőül
élvezi az élet szeretetét
Legyőz minden akadályt
Te vagy a kozmikus fény
Te vagy a véges és végtelen
Te vagy az élet,
Te vagy az Isten
Mélységében a magzat
fogamzása ugrásra készen!
A hüvely mutatja a vezető utat
Vénuszdombokon át a mag kutat,
s ás eggyé vál a fénynek útjával.
Az Úr figyel, lát halkán
Teremtésével egyesül a transzban
a világ színpadán.
A látnokság létezése
létrejön a térbe
eléri a magzat
a titkos kódolt hangot, szót.
Eléri a földre szálló
lelke a fénySOROMPÓT.
Óh, anyaméh a magzat
benned forma létezésével él!
Belenő a méhből a világba
A hüvely a drága közvetítő
Ő a gyermek mag útja

eleje s útja vége,
ó az Isten törvénye
Óh, az isteni rezgése a hit,
a rend útja. Ebben segít
a világ, s az égi résszel egyesít!
Óh anyaméh, s szép hüvelyed
Te vagy a legnagyobb fájdalom
Te vagy a világon a legnagyobb szeretet
Vigyázz anya, hogy a méh ne zülljön
Vigyázz, hogy béklyóba ne kerüljön
Legyél fényes, tiszta, mint a Nap
s vonzásod mágiája maga
az égtől kapott lángsugarak
Te vagy az emberi központ a fényben
Te vagy a teremtő Isten nevében
a magzat az élet, ugrásra készen
A kozmosz parancsa
építsd a fényt emberi mag
Az anyaméhben Isteni alapon
a bölcsességben éberen.

A szeretet tűz madár

Óh atyám, a szeretetem
feléd száll, mint a tűzmadár!
Óh, te arany lélek tükre
Te vagy a lángfal
az idő révedő merengésében!
Óh bolygók sorakoznak
a szeretetem között sorra!
A szűzi Hold, te reményem központja!
Szárnyal a lelkem
óh a mennyei szépségben.
Vele akar ringani,
menni az atyánál megpihenni!
A tudás varázsa törvénye
érvényesülj a lelkem erejében!
Győzni tud az emberi álom
Győzni tud a víz a hegyről
zuhánó mélységes folyáson
Győzni tud a lélek ha akar
a kínos reménytelen csatákon!
Fényt gyújt bennem
és óriás erőt szellemem belőle szít
Legfontosabb az égi szent hit.
Az idő messzeségében
a bölcs ember is jobbra változik!
A feltörő vágy az erő,
az akart célhoz visszasegít
Óh, az ég szeretetére szomjazom
Ő érzi és oltalmában az ős erő maga
néked ember utadon, hogy ne tévelyegj világot!
Fényes úton a szívtvem nem csetlik-botlik!

Az ember ősgerinck szerepe

Óh mily nagy az ősgerinckör
akár az igavonó ősgör
az anyaföldet is ősgoszlopok tartják
Nagy az ősvilága
Pólusok milliárdja
(égében pólusok többszám)
visszafelé magyarul oszlop, ma tartó, oszlop
Az ember gerince is oszlop
Csigolyám óh Istenem OM!
Ő az én áldozatom!
Engem tart ha jön
külső-belső ostrom!
Ha magam hajszolom!
Óh a szem a tükör mélyén is érzed a sorsom
A szereped lovagias hősi!
Igvonó vagy te valóban
beleillesz a hősi balladába,
a lélek lelkesedése húz
magával a magasba,
s ha mennék hegyen túl
kúszol velem, mert hív az ég,
s te jössz, s ha akarom
ellopod ágaskodva nekem a fényt!
Ő csigolya, talán neki is van sikolya,
mert a fájdalma lehet óriási.
Sérv, s más ferdülés, kopás,
összeérő idegsurlódás
Száguld a gondolatom,
pedig csak életed fájdalmát
színesíteni akarom!

A csakrák szerepe

Szorgalmatos csakrák

szanszkritból fejtve magyarra = vissza fel,
olvasva magánhangzók behelyezésével.

csakrák = káarakacs-s =? kerekeken, melyek hajtják

a szerveket = 7 db van belőlük = Ilv-Hun, csakra =

TO-leopás = Tocsak = magyar = slv Hun = kerék =

csakrák = kerekek =

1. Korona csakra, te vagy a fő

Te vigyázol a fejcsúcsra, az agyra

Ha már tovább nem élek

rajtad keresztül szál ki a lélek

2. Toboz mirigy, a pajzs s a harmadik szem!

Ő figyel, hogy a hormonháztartás legyen rendben

3. Szív – tüdő csakra a harmadik nekünk,

élhessek veled szeretetben.

Egyfolytában munkálkodik,

akár a többi kerék,

csak ha jön a vég

4. A gyomor az élet virága,

reá vigyáz a 4. csakra,

Óh, ha nem emésztesz minden hiába!

Semmi nem szép, félegészben a világon.

5. Vese- máj – vizelet – emésztőszervek rendje

Vegyetek engem figyelembe,

Vigyázzatok reám

Legyen életem rendbe, szeretetben.

6. Belek, az emésztett salak tartalma

(kiválasztódása), bennetek megy végbe

Éljek veletek naponta békességben.

7. Nemi szervek, nemi hormonok az ember magja,

peték, agyvelők árja, belőletek jön létre

az ember bölcsője

ti vagytok a magja, virága

Ti vigyázzatok az ember utódjára

Vigyázzok, hogy veletek naponta

nagy szeretetben éljek.

Ne terheljem torkossággal,

vágyódással bennetek a létem

Az Úr hangja figyelésem

folyton reátok vonja

Ne vesszek el gyorsan,

erőtlenül a földi zajba!

Egészség

Te nagyhatalom
Élj bennem isteni
meghatalmasodottság!
Fonjon át ó a szeretetnek
csodatevő mágnese!
Érintsen meg az Úrnak
változó jótevése!
Álmok helyett ne legyen
pokol az örök ébrenlét!
A Hold az árnyában álmodik
Amint a tükrében ő boldogan fürdik
Vágyom én is e csodás
világnak gyönyörére
Ne csapkodjak mindig
tört szárnyal az előttem
megnyíló Föld rejtekében,
ha pora magához szólít.
Isteni bolygó körök!
Megjelen a hangos fény,
Szól az úrben a fénylény,
legyen az élet örök!

A spirál

A spirál vonzása
az embereket arra készteni,
hogy a központ felé mozogjanak
az Isten lakhelye felé tartsanak
Az emberek körbe járják
a szent helyeket
Spirálba haladva zarándokolnak
spirálban áramol a világegyetem,
s a víz ha felkavarod
hasonló mozgást hoz létre
Ugyanez az erő, mely a levegőt
a gravitációval létrehozza az atomot,
a kozmosz spirális rendjét
tükrözi a tudatunk,
a lélek fejlődése során önmaga is
spirál utat ír le.
Tudatunk egy központ körül kering
a spirál hullám kígyó alakjára utal.
A kígyó képzeteket magában hordja
Askulapios gyógyító kígyójával azonos.

Körtánc

Mindennek elrendelt ideje van!
Az ég alatt az akaratnak
magukat a rabul ejtett
égi körök körvonalak!
Az univerzum megindító
benső körtánca
soha nem ér véget a
körkörös spirál lánc,
Távolodik s közeledik
az örökké valóság
szívbe markoló keringő,
Lelkünkön körben ülő
nyitott körtánkra int
boldog, hogy ragyog a fény,
s fordul a Föld kereke megint!
Óh költészet, ha foglalkoztat
egy benső színesre festett hang
az igazságot súgja
a kibontakozása,
s fölvezet a mennyországba
Atlendítette lelkemet
az érzelmi világom.
Az almafa virágát
télen is látom, érzem.
Lehet havas a táj,
a szeretet ünnepel a szívben!

Négyszög

A körből lehetséges
hogy négyszög lesz,
energiahulláma
áraszt el bennünket,
a tudatosság irányába
irányítani lehet!
Elvisz bennünket
az önbecsülés, s a szeretet
mélységet érzékeltet,
belőled sugároznak
a hősi tettek.
Magadban érzed Jupitert
Tibeti filozófusok ágát
és sok ősi isteneket
érzed a kék ég alatt
a megtestesült bölcséket.
Hegyek, óceánok
átölelik lelkedet
s beléd áradva hoz
tisztá lelkű gyönyöröket
Őseid lelkéből származó
istenek lelkei él körülötted
a spirál, s a négyzet
titokzatos földi jelenségek.

A négyzet

Az erős egyensúly hatását kelti
a négy egyenlő, de különböző elem
egyensúlyára utal
A természetben ritkán jelen
Emberi munka eredménye
A négyszögletes és spirál kialakulásával
az egyiptomiaknál az
anyagias energiát jelenti.
A Föld női tulajdonságainak
megjelentésére a kínaiak
fekete négyzetet használnak.
Az indiai négyzet
az anyai „padmat” lótuszt jelöli
az arhaikus lótuszra utal
a női gomira = orimokra
arranyokra.
A tibeti négyzet a liturgiában
palotát, szent területet jelöl.
Szent helyeket ahol az
istenség jelképe található.
Az anyagba zárt szellemet
jelöli e kultúrákban a négyzet,
a kör négyszögesítése, összekötve van
a menny és a Föld jelképe,
a lélek egyensúlyba hozza a lelki
élet szabályozását, a gondolkodást.

Az életet szövő hálójelkép

A hálót szövő pókot
számos nép istennő
inkarnációjának véli
Égurának fényéből lett
anya istennő. Jelentése
görög Arakhéna = az Úr lélek Anna istennő,
kinek hatalmában volt
az emberek sorsát megfonni, szőni!
Indián pókasszony legenda
Ő a világmindenség teremtője.
Az ő munkája két fonással
kezdődik, észak és dél,
kelet és nyugat irányába terjeszti ki.
Ahogy fon a Nap formát ölt,
s éjjel lebontja a nappali fonást.
Indiai kultúrában is helye van,
szövőnő jelképeknek ábrázolják,
aki az értekek világának
illuzórikus valóságát teremti meg.
A magyar kultúrában
a nőstény pókhoz baljós jelentések társulnak.
A nőstény törbe csalja a hím pókokat és felfalja
Gyönyörű hálója pedig egyedi káprázat forrása.
Álomban energiaforrást jelent
Teljes jogú univerzum
spirál kör a hálója =
A pókcspés patológiai eset.
A pótháló a gyógyulás
szimbolikus kezdete a mandala körökben.

Csillag

A felkelő csillag az égen
összekapcsolódó
az ember születéssel.
Óh titkos hulló csillag,
arról regél ő mennyei
és szellemi lény!
Görög bölcssek szerint a lélek
a test felett s körül kering
Repül felettünk
a lélek erős csillaga
fentről véd s alakítja
az ihletet, életed, lelkesedésed.
Maja legenda ymivahó,
a szép csillagnőként
a Fiastyúkból hullott a Földre
Lomha lények éledtek belőle
Később emberekké lettek.
Ha felismerem csillagom
a csillagom vágya a
nagy bölcsesség felé hajt.
Ó, az ötágú csillag az alma
magházában is a mag
így alakul, s a hieroglifák közt
az éjszakai emelkedett „Nutra” csillag
Óh, a sok milliárd csillag között hol az enyém?
Reám talál, a sorsomon keresztül vigyáz reám!

Istenhez gyónás

Óh Atyám, a fenséged
az ember hangja
igaz szívvel,
alázattal magasztalja.
Ha nem vagy mellettem
nincs italom, ételem!
Nélküled tudásban
hiába vagyok gazdag!
Kérlek panaszomat halljad!
Igazat mondok,
híamisra fordul
a hazugság embere
a Földön az Úr!
Művét segíttem
Istenem öntudatlanul!
Bemocskol előtted engem
a csorda népem!
zsvány, ártó erőket
uszt mindig ellenem.

Föld istennő

A Föld istennő minden
földi létezőnek
testet, szellemet adott
A pólusaiban szellem él,
a tested alakja
az ő alakzata
A szíve dobban,
mint a tiéd, ki akarja
figyeli bensőségesen meghallja.
Óh, az idő feletti
uralom titkok
Ő a te nagy mestered
Az Úr hagyta reád
a nagy titkot
csak elfeledted
A régi bölcsék
tudták: ha keresed a tudás
visszajön hozzád egy napon.

Színek eredete

Mély a keletkezésének rejtélye
Szédttően int a hang
és a szó misztériuma,
az erő, energia
életárammá erősödött
Akarat első mozzanata
hanggá és fényre alakult
Önmagát Isten először
megvalósuló ösképpé,
hang és fény vibráció
A hang az univerzális
Ideát jelzi a fény a hindu
tatvikus rezgésével azonos
az életjelenségek állapotát
Színe a tulajdonságokat jelenti
A színkép elárulja távoli bolygó
hidrogén, hélium, magnézium
tartalmát. Nyilvánvaló lesz ez
az életjelenségek fejlődése stádiuma
Növény, kristály, állat, ember, táj, csillag
a hermetikus tudomány színek mágiájával
operál, elemzését festi meg
Maga a lélek az intellektus
a fizikai eszközök mellett a nagy mester.

Fukszia

Magenta, Élénk pirosas,
lilás szín. A neve
a virág után van.
Új szín, érzelmet,
izgalmat, nyugtalanságot
fejez ki e szín.
A mai nők gyakran
használják e színt.
Magenta szín lett
Kali istennő színe,
a nőiesség energiaforrása,
jelképe a természet hatalmának,
szüntelen teremt és rombol
örvénye hirdető színe
önállóan személyesíti
önmagát a világban!

Szürke

Egy semleges szín
Kövel, hamuval,
köddel, ősz hajjal
jelképezi a levertséget,
tehetetlenséget, öreg kort,
bölcsséget, visszatekintést
A szürke az ellentétek
egyensúlyára utal
Nem tartalmazza
a színskála színeit.
A színeknek az
érzelmekhez van közük
Ő anti szín, így az
érzések hiányát fejezi ki.
A depresszió a tünete,
de a tapasztalat szempont
nyugalmat tükröz
a szürke használata,
átélhet sok lelkifurdalást,
gyökerei visszavezethető
az anyaméhbe.

Sötétzöld

E szín negatívum
szimbóluma
Kígyóméreg,
veszedelmes mesék
zöld erdeje.
A túl sok zöld jelenthet
uralmat a gyermek kárára
A tekintély elnyomódhat
a gyermek rovására!
A zöld közép zöldje
friss illattal terhes természet
színe. Őszkor meghal
Tavasszal újjászületik
Jelzi a természet alapelveit,
a fejlődés fennmaradásának
egészséges képességét!
Az indián gyógykerék hagyománya
jelzi a dél hagyományának a zöldet.
Ártatlanság szimbólumának
jelzi, hogy az ártatlansága,
tisztában vagyunk szívünk titkaival.
A táplálás érettségét képviseli a zöld
Az anyai, apai tudatot,
szülőként működik.

Narancs szín

A narancs szín forrása
a melegség, boldogság,
lelki benyomás
A Nap megszelídült,
lenyugvó álmodozása
a narancs színt idézi ragyogása.
A színe emlékeztet
a téli meleg tűzre
Körülvélve régi
meséket mesélve
narancs színű köntösben
járt-kelt Buddha, kifejezve
a javakról lemondását
Cselekedj helyesen, állj át
a színe néked azt súgja
változz meg szokásaidban.

Zöld szín

A természet zöld színének használata
válík az ember igaz javára.

Ez az ős mitikus szín

a természet édesanya sugallma

Úristen anyja a gondolkodásába

gyógyító, megújuló erőket adja.

E zöld színű élmény bennünk él

A teremtető nagy Isten, ki ott él

mindenkiben, s a természet zöldjében.

Barna szín

A barna szín

az anyaföldünk színe

Volt rajta zöld, s most üres,

állhatatos, józan, megbízható

A piros és a zöld színből ered

Jelentősége: indulás, megrekedés, ösztönzés.

A barnában narancs szín, világosbarna

Törekvése autonómia

A nőiesség uralja.

A fehér szín

A fehér tisztaságot sugall,
szűziességet, szellemiséget
a felszínre előcsal.
Fehér a Hold fénye
Fehér a csont, fehér a tej
Fehér a gyöngy,
fehér az ember magja
Fehér a fény szentsége
Fehér a sárgás fehér glória
Fehér a tejtenger a mesevilágban
Fehér a teremtés eszenciája
Fehér lesz a halál szürke hamva.

Atum isten

Atum isten
a kezdet ejakulációja,
a fehér lélek magja
Az őskorban utal a szín
a jólétre, bőségre
Az ázsiai sámánok,
táltosok ünnepére utal a
megvilágosodottság
fehér gyöngy színére,
mely ott lapul a tenger fenekén.

A mitikus szent fehér szín

Mily szép is a hó
télen a fenyőágon
a fehér szín tündöklök
megszelídült tiszta, ragyogáson
Az isteni szentséget
fehér fény itatja át!
Táplálja a fehér szín
a teremtés tej színű eszenciáját!
Az idők kezdete, érzések emléke
a fehér holdfény szentségében
beragyogja őt, csontszínű
gyöngytavak kristály fénye...
Kötődő gyermeki boldogság
tiszta emlékforrások érzéke
Templomi ünnepi szertartás,
életünk a múltból szüzi fehérben
ez az ősz fehér szín
Az Úr kiválasztása,
amely használata válik
az ember, nyáj javára.
A fehér szín mitikus
eredő teremtő színek
A szín ereje felfedezteteti
bennünk a teremtő Istent
Az ő gyógyító színe lelkedben
ott él örökké ember veled!
Ő adja néked a megújuló erőket!

A fekete szín

Ó, a fekete szín, mely
ő maga a titokzat
Ő maga a rossz, a rejtély
A fekete szín sosem
merül fel
az ember tudatában
Fekete galambok
Fekete hattyúk
élnek ritkán a mesékben
Jelzi színében a babát,
a gyermeket elrejtve
él az anyaméhben.
A Föld anya istene
kilenc hónapig dajkálja,
dédelgeti, s lassan életre kelti!
Barlangokban tartott szertartások
merengenek ős istennők
születés, uralkodás titkain.
Diana, Luca, Hekate
a Hold sötét árnya, kik
kísérik útjára naponta a Holdat.
Az ember harcol örökké
az árnyal, s végül
békebe jut a halállal.

Türkiz

A drágaköböl,
nevét tőle kapta
zöldes égbéké
Isis istennővel
azonostítottak
A perzsák és kelták
azt állították
megvéd a rossztól,
gonosz szellemtől
Hasznos a gyógyításban
Keleten a kapuk,
ajtók türkizkékek
Emlékek áradását
irányítja a szellem,
ezt jelzi a gyönyörű színe!
Indiánoknál
a gyászoló nő
türkiz hölgynek jelölik
Isis is türkiz hölgy volt
Az elnyomás veszélyére
a türkiz szín felhív
a figyelemre.

A vörös szín

Az élet jelképe
Őseink színében
a beteget a vörös
szín gyógyítja.
minden legyen vörös.
A környezet, a ruha,
az étel, a tea,
vörösbor, vöröshagyma
a vér erős ereje
szimbóluma.
Piros virág, rózsza,
a vörös arany,
a szellem
legértékesebb hírnöke
A lélek átalakulása,
vörös a forrása,
majd fehér fényű
sárga lesz utána.

Indigókék szín

A nőnél e szín visszanez
a káoszos eredetre,
benső sötétségre,
az anyaméhre, a
halálra egyszerre
A sötétkék fekete
alapon él, ül.
Halál és misztérium
alapokat is szül
Tudat ébredése, bölcsessége
innen indul az élet
filozófiája, elmélyülése
A lélek sötét éjszaka
levertség érzete
Ha a nő leveti magáról
e kéket, megéli a
boldog virradatot.

Barackszín

Kínából ered, a
nemi szerelem
misztikus jelképe
a gyönyörű barack színe
az életet létrehozó
női életerő
A szent kertben szedett barack
az istenek hallhatatlanságának
ős idők óta varázsitala
A hamvas barack
a hosszú élet titka Kínában
Európában a női szeméremtest
szimbólumát szolgálja
Az asztrológiában
Vénusszal azonosították.
ha sok barack színt használunk
értelmes, gazdag nemi életnek
a méhből felhozott erők
átadására vall
Az ilyen egyén szabadon
a sok barack kinyilvánítja a
szín használatában.

Sötétkék

Emlékeink a víz alatti lét,
a vihartól háborgó
sötét tenger
Kiszámíthatatlan,
mint az alámerülés
Metaforájává lett,
elhomályosítja az eget,
a bekövetkező átalakulást,
alkímiát, s a gondolkodást.

Középkék

E szín nyugalmat áraszt,
csökken a pulzus tőle,
a lélegzés sebessége
Ő képviseli az áhítatot,
az értékeket, a vagyont,
a maradandót.
Asztrológiában a Nyílas
és a Halak, kiket a Jupiter
befolyásol, őszinteséggel,
érzések egészséges
gyanakvásával,
nagy akaraterővel.

Többféle kék szín

A kék égnek határtalan a derűje
A hegyeknek óriás a nagysága
Az óceánnak szédítő a mélysége
Bennünk élednek az égi kékek
Lenyűgözőn kihatnak az emberre,
hegyekre, óceánra, folyókra, vizekre.

Vonzást szülnek ezek
a titokzatos jelenségek.

A kék színek magasságot
és mélységet érzékeltetnek.
Jupiter jelképe a kék szín
Tibeti filozófusok szerint
a sok fajta kék kavardása
jelenti a lelki állapotot
A tudat a kékből száll
a megnyugvásba,
s innen indul el a
tisztá fényű lelki ragyogása.

Sárga

Te vagy a törzs
evolúció tükre,
a legősibb
napimádat forma
Egyiptomi istenek színe
Apolló görög istené
Inkák, maják, aztékok
imádták, benne rejlik
a kiszabadulás vágya,
a megtermékenyítő
alapelve a férfinak.
Boldogság, remény
kifejezése. Sok belőle
utal az önteltségre.
Sötét sárga, kötődés fiú apára
Kirobbanó energia,
határozott én tudata
Benne vagyunk a központban.
Ezt jelenti a Nap sárgasága.

A levendula misztikája

Szürkés, titokzatos kékes
Illata kellemes!
Az ógörögök, rómaiak
azt tartották alázatos, erényes,
szorgalmas befolyásolja
az emlékezőtehetséget
Merkúr, olimposzi istenről
a csillagképe, jó a színe
az ember idegrendszerére!
Színe a fehér és a lila keveréke
Királyi hatalom!
Szellemisség energiája a jelképe
Levendula misztikus élményekre,
hajlamra utal a szellemi ébredésre!
Magába nem hordozza a piros színt,
a testtől való elvált pszichét
Élvezi a fantázia függőségét,
a valóságtól aló menekülést!

Bíborlila

A kék és a vörös keveréke
Önálló a színe
Misztikus az egyesülés
alany és a tárgy magas egyesülése,
varázslatos, mágikus állapot
Kapcsolat beteljesülése!
Az ilyen ember bűvöli a megigézést,
magára vonja a figyelmet
Az emberiség fölé helyezi értékét.

Rózsaszín

A hús színe,
s a fehér keveréke.
Piros szín az energia,
a fehér szín a szellem
Érzékenység, érzelmek,
a fiataltság, szerelmek!
A fizikai testtel van kapcsolatban
Lelki sebezhető, s a vágy,
szeretet, óhaj beismerése a létben.
Sok rózsaszín ki nem élt gyermekkor része,
betegség, öröm és fájdalom egyszerre, öröksége.

A vér szeretet-adása a piros szín

A piros színt
Meg kell, hogy említsem,
Ki ne maradjon a színek
Sokaságából az én színem.
Óh, mily sok a derű a színben,
Piros a vérem az ereken,
Viruló vérága, az ér az ember virága,
Körbe veszi testét, minden hajszála.
Piros a lét gyűrű a szívtben,
Piros a vér a szerelemben,
Piros rózsák ezer száza,
Sok kicsi, s óriás a földnek virága.
Óh, rubin, korall, sok-sok kövek
Piros a szeretet, elpirulok,
Ha hallok örömet,
Piros az eper, a cseresznye, a korai,
Zöld tavaszi fesztiválon
Piros a csóktól a lázas, szerelmes ajkakon,
Piros az erő, az akarat-áramlásan,
Piros a lemenő nap,
Az égi búcsúzkodáson,
Piros az Atya szíve,
Az ő teremtése, az édeni,
Égi, földi bájon,
A fény gyümölcse ragyog pirosban
Égi földi, mennyei csodákon.
Ámen.

Aranykor

Egy új világ születése
Dicsőimnusz 2013-ban
Megszületett az Aranykor.
Bolygónk hogy már az ötödik dimenzióban vándorolt,
Esti vérsugár a telihold,
A napsugár lemenő árnyán,
Kísértve száll, hol marad a végítélet,
A temetőbe vonulás sírhalmok közt,
Tántorog a sírás,
Fekete szellemek szürkék lettek s szállnak,
Az ég kék egén.
Óh temető, feletted száll a csillagerdő,
Nézek halál mélységben
Szemem rebben
Halál vonzalma árnyék-mélységben
Isten előtt térdelek,
Bánat szűrja szívemet,
Lassan lépkedek, nem hoz a szél köszöntő szavakat,
Az elhaló csendben bámulom A fakó falakat.
Óh, Aranykor! Mi lesz veled!
Elpattan az idegem az Úr arany tükrében,
A jövő aranykort benne keresem.
Lehull a nap sugára, halott lesz a táj,
A fekete szellem ül a víztócsa-szélien,
Mégfürdik a tó vizében,
Az én lelkem az úrnál a csillagok közt lebegjen,
Az emlékezés, mi is ő? A múlt tükrében? kérdem.
Visszavisz az Aranykorba, elfelejtem a szökésvágyam.

Világ könnye

A világ könnye beborítja lelkem fényét,
Futó időm értéktelenné teszi a szívem értékét,
Rövid, tiszta csendben
harciasan dúl a tudatom odabent,
Óh, tavasz van régest,
az idő újra fagyos lett,
A tél beleheli arcomat,
A hideg egyre sanyargat,
A kinyílt hóvirág sarja
Versem a hidegben hallja,
Égben az úr így akarja?
Óh, az anyám bennem éled,
Sírja a talajvízbe süllyed,
Céltalan, ködös jövőnek
Halálos a sötét tánca,
Áldozati ravatalok
Sorába lángol a máglya,
Sír a kegy, nincs kegyelem,
Az imát folyton rebesgetem,
Fohászom várom,
hogy egy napon visszaigazolja,
Mélyülő titkok árnya a tűz virága jön elő
A jövő arany-korában.

Mennyek parazsa

Óh, a mennyek parazsa éget
az arany nap sodrásában
S a forrósága ünnepel
A szívünkben, a nyárban!
Egyre dobog a szív,
Dobbanása emlékezik a múltra,
Az öröm a szívet kitárja,
A gyötremnek szomorúsága,
Az Istenhez remény-éltető imája.
Óh, a szeretet gyűrűje olyan,
Mint éltető isteni arany-folyam,
A hiedelem árnya
Nem lehet más, mint Isten mása.
Szívünkben a szeretet kivillan,
Az Atya küldi a rejtelmek,
Képének szigetvilágában
Halk léptekkel lépkedek,
Az Úr fény-pályáján,
Szívem repül a versem szárnyán,
Szívemben kisüt a nap,
Eltávolít nehéz torlaszokat,
Ölel magához, ölel,
Hatalmas lesz keblem, mint a tenger,
Az Isten felé az éghez hajlok,
A boldogság bennem ragyog.
A szív lüktet a szeretetben,
Neki ez a természete.
Ő mindig ragyogni szeretne.

Panaszlevél

Tudat-szomjam nagy,
Áradása csendben nől,
Nem találok sehol
Az igazságom,
Mesévé vált otthonom.
Óh, egyfolytában keresem az Istent,
Keresem az ikermásom,
A halál füléhez lám-lám nem ér el imám,
Segíts drága jó Atyám,
Ki az, aki megöli az öntudatom?
Meggérdezni miért nem tudom?
Óh, válaszolj Istenem,
Mielőtt az idő folyamán,
Elmerülök félelmemben,
Egy életen át a hallhatatlanság
Bizonyosságát folyton gyászolom,
Megidézem az örök valóságot,
Érzelmekben szívemhez ölelem a nagyvilágot,
Tengernyi tudatban
Uram majdcsak föltámadok,
Óh, mit tegyek, égi vizeken evezek,
Csillagokkal szövetkezek,
Istenem, segíts szívemben,
Szomorúan játszik a dobbanás,
Reám hajol a strás,
Hozzád keresi az utat a zokogás.

Várom Atyám!

Atyám viharok közt korlátozom magam én,
Ereim a lengő szélkötél,
Új időkben lépegetek,
Korhaadt idők kísértetén,
Öregen a szellem se hal, se él,
S egyedül bolyongok
A szűk mértékek rendszerén,
Istenem egyfolytában nélküled,
S éretted a gondolat felőröl,
Naponta elmondom Néked,
Hogy kereslek az égen, Földön,
Minden irányból leslek, várlak,
Mily gyönyörű szó: Várom.
„Várom” Vár-lak, fénylő vár a lelked,
Érzem, amint villog a fénye lelkemben,
Óh, a szemem mégis sír, valaki gátat ír.
S mégis szétbontakozol, az én égi árva lelkem fátylain,
S érzem a medrébe ömölve a gyöngyszemeket,
Óh, Atyám! A szellemem álmaim!
Óh, sokszor Téged felkereslek,
S ha felébredek egyedül, stórok,
S a könnyeimen feléd újra és újra elindulok,
S megyek előtted, utánad,
Míg egy fáradt napon
A saját hamumon elnémulok.
Óh, addig is naponta várlak,
Fényeddél hátat fordítok a homálynak.

Szél fúria elem

Gyötrelmekben él,
A viharzó szél,
Torkán eleven az üvöltése,
Zokog, sír,
Pillantása sötét,
Elviharzik, ott kavar
A tenger mélyén,
S azután újra
Haldokolni
a földre visszatér.
De ha kedve súgja,
Nincs még vége,
Belerohan a vízesésbe,
Belekavar a fénybe,
S boldogságát leli a
fénytörésben.
Gyűrűben ül a házak fölött,
Ostromol, elbújik a nap mögött,
S felhősereget gördít
Az ég fölött,
Hogy ne tudjon kijönni a nap fénye
Azok között.
Ballada az égnek olykor réme,
Ravatal az égben rossz szellemek küldeménye,
Írányul a teremtés vesztésére.
Gonosz ünnepet ül ünnepekre,
A lelkünk gyötrő törésére.

Asztrológia

Jövendölés 2013

Csillagtitkok a Tejúton

Tizenkét bölcs, mely halkán érthetőn beszél,
Kör alakú márványasztalon hatalmas gyertyafény,
A csillagok fénye beragyog, s a szépségükben pihennek,
Mint valaha az édenben,
Kemény tekintettel a legidősebb bölcs kinyitja ajkát
S a néma csendben fényesíti a szó a hangját!
A csillagok honában, hallatszik az égi szó,
Évezredek óta a tizenkettek
Egymásra találhatnak!
A szövetség újra helyreáll!
Belőletek merítve a többi
Tizenkettő is majd egymásra talál.
A nemzet szívében kinyílik a kód,
S a fény megállíthatatlanul
Előre tör, és ezúttal győzni fog...
Ne feledjétek, addig él a szövetség,
Amíg a szerelem szentsége él a szívetekben.
Őrizzétek mindhalálíig, csak így győzhetitek le
A sötétség erejét. Előlépett a hófehér szárnyas paripa,
Az öreg bölcs ráült, és elindult a kijárat felé szárnyalva,
S visszaszólt: a Szent Korona Szövetsége ezzel újra helyreállt,
menjétek hamarosan, ő már reátok vár.

A lélektűz hármasszöge

A lány bölcsesség
Mi is lenne más,
Ósi női mély tudás.
A lélektűz hármasszöge
Most újra benne van
Lassú bolygókat kapcsol össze
A lány bölcsesség,
A Jupiter Isten mester-szintje.
A küszöb-őr a Szaturnusz.
Ő s a Neptun, a megfoghatatlan
Kitűzött cél képviselője.
Elképesztő beavató tudású erő,
Júli 17-18-19 ezekben a napokban
A földre az unrigán az égi kapuján jön le.
Minden titok benne van,
Amit a magyarság lelke mélyén őriz.
Talán ezt az ősi tudást,
A magyar arany-asszonyok tudását
A Mád-kolostor női filozófus orvosi
Arany-asszonyok jelennek meg,
Felettünk az égi mezőn.
És Neptunban a Magyar Szent Koronával
Elküldik a régi
Magyar tudást az égből,
Szűz Mária koronánk égi képviselőjétől.

Atya, Fiu, Szentlélek

Az égen fényzögben lép
A teremtő erő törvényesíti
A jövő erő elrendelését
A Jupiter visszatérő jelenség
A szeretetben ez évben
Új dolgok elindulása
A tavaszi ponton a Kos jegyében,
Uránusz, Vénusz együtt áll a nappal.
Indul tiszta lappal
Tavaszi mély lelki folyamatban.
Összetartó lelki egység
Bennünk tudatosul
A szeretet érzelem,
S a szerelem a fő szerep.
Ez az újjászületett női teremtő erő
Visszatérő lehetőség
Lesz nekünk a sorstól.
Isteni sugallat érzelmi szálon,
Felfényesítő erő, a Nap és a Vénusz
Egymásra talál a Harmóniában.
Előjön a közös elindulás
A magyar népnek jelzi,
A Mars és a Vénusz együttállása üzeni
A Mars együtt áll a Merkúrral is,
A tavasz elején üzenet
A gazdag aranykorról, gazdagságáról.
A népünknek nagy lendülettel
Egy nagykapu nyílik meg az ég peremén.

A csillagkép áttörő erőben a hazánkért

Húsvét táján a Plútó erejéből
Átütő erejű lesz az ország sok mindenben.
A csillagszinten fog számunkra eldőlni
Az Ófelsége Szent Korona,
Fogja az embereket egymáshoz rendelni.
Kéz a kézbe helyezni.
A Szent Korona
Univerzális Szent Szelleme
Szeretete a népszövetség szellemével
Egyesülésre végzetesen megtisztulva
Tiszta lappal szeretetben
Fog előre haladni...

Korszakalkotó fényezőg

Augusztus 8-án, ezen a napon
Jupiter kerül szembe a tejúttal
Feltöltekezve a Plútóval.
Ez lehet a sors fordító hatása
A magyar nemzet számára.
A Jupiter az ikercsillag képében
A Plutó vele szemben
A Nyilas a déli korona csillagai felett jár.
Gondolkodj kicsit Magor és Hunor,
A magyarság két égi otthona
Csillaga kapcsolódik egymáshoz.
És a Nyilas a Szent Koronával
Íhletett energiával,
Óriás teljességet alkotnak,
Az Ikrek Hunor, Magor, Nimród Nyilas
A Szent Koronával.
S ez mind
A gyönyörű, szerelmetes Tejút erejével átítatott.
Azt mutatja a szerelmetes
Istenteremtő erővel augusztus hónapban,
A magyar emberek olyan magas szent tudáshoz jutnak,
Amely segít a sors-fordulásán.
Ez a tudás csak akkor tud áttérni a földi síkra,
Ha a magyar Szent Korona szellemét követi a nép,
Lehozni a földre a teremtő erőt – csak a Korona tudja.
Ez az év az ősi szövetség szeretet – szerelem
Igazság – erény, erkölcs, becsület éve.

A Tejút mentéről jön a hír

Átlagon felüli, Isteni	És elfogadása, majd képes lesz,
Erejú nagy tisztulás,	A nemzetem megváltoztatni.
Megújulás, alkotó erő	A jövőjét, társadalmát,
A Plútó 120 év után	S a nemzeti egységét lelkileg...
Most lép le a tejútról	Pünkösöd napján 25-én
Uránusz fényszögében	Jupiter Vénusz Merkúr
Sorsfordító erő van...	Együttállása lesz,
Nemzeti egyéni korszak,	A Nimród Koronájával
A magyar nép	A varázserő fokozása,
Egymásra találása	A hármas együttállás Uránusszal
Az, amely segít	Mágikus, kvintil fényszögbe lép.
A felemelkedésben!	

A pártok egyesülése
Széthúzásának vége!...
Pártos birodalom
Igaz pártokkal
De nem turáni átokkal.
A felemelkedés testvéri egységgel,
Nem testvéri viszállyokkal jön létre.
Így az égi áldással életünk lesz telítve.

A Plútó Uránusz a halott,
Dolgokat lerombolja gyökerében.
Ó, jusson el nemzet hozzád
A korona isteni üzenete.
Az égi eszmények Isteni beavatása

Nimród koronája

A mágikus erő
Szerелеmmel, szeretettel
Nagy erővel bíró varázslat.
Nimród koronája
Királyi minőséget sejtet!
Ó, a lelkünkben a megszületett,
A királyra és királynőre utal,
Azt jelenti: a sorsunk urává
Válhatunk általa,
Érzelmi élet, párkapcsolat,
Művész alkotások,
Megkoronázások ideje,
A nemzet sorsában is
Királyi minőség.
Mágikus visszatérésről üzen
Hiszen az Uránusz
A visszaúszó halak csillagával érintett,
2013 nyarán köszönt be,
A magyarságot érinti
A központi szereplője Jupiter
Különös környezetben.

Asztrológia – Kinyilatkoztatás

Az ember a fizikai síkon él,
A fizikai testünkhöz,
Kapcsolódik egy éterikus fényttest.
Amikor eltávozzunk a földről,
Negyvenöt napig még itt tartózkodik
A földön a lélek,
Gyászolja,
Búcsúzik a fény az anyagtesttől.
Van egy érzelmi testünk,
Ez az asztrális testünk,
Az asztrál síkon tartózkodik.
Mikor alszunk és álmodunk.
A legtöbb ember, amikor
Eltávozik a földről,
A köztes síkon, az asztrál síkon
tartózkodik, ehhez kapcsolódik még
a mentális szint,
Ez a gondolat-testünk,
és ugyanúgy van egy mentális sík,
Ez a dimenzió – a fizikai szint.
Éterikus szint a negyedik dimenzió,
Az asztrál az ötödik dimenzió,
Gondolati vagy mentális szintünk.
Mentális síknak van egy magasabb létsíkja,
Ami a kaotikus szint.
Itt tartózkodik az élő lélek.
Amikor meghalunk,

Megjelenik a hangzó fény,
Ki megszólít bennünket,
Aki nem tudott a fénnyel egyesülni,
Vagy nem tudja felismerni,
Nem tud a kauzális síkra feljutni.
És abban a pillanatban
Az alacsonyabb testeknek
Feléptése újra indul.
Ha jó ember volt,
A mentális síkon marad.
Az ötödik dimenziót
Sokan mennyországnak hívják.
Ha rossz ember volt,
Az asztrál síkon marad,
Ez a negyedik dimenzió,
A pokol szintje,
Itt tartózkodik, míg újra
Nem születik meg a lélek.
A körforgás
Addig, míg el nem érjük
Az olyan rezgést,
Amíg a fénnyel tudunk egyesülni,
Csak utána jutunk át
Az egység, a szeretet birodalmába,
A bothikus szintre,
A megvilágosult szint.
Ebben a téridőben
14 milliárd emberlélek,
Aki rendszeresen leszületik,

Inkarnálódnak a földre.
Most ennek fele tartózkodik,
Amely egy egész különleges
Út-helyzetet mutat,
Több-millió évenként
Az Isteni 9. dimenzióból elindul
A fény szintről
Egy fényhullám lefele
Az alacsonyabb szintekre,
S ez a fény egyre jobban
Nyomja az alacsonyabb dimenziókat.
Ennek az a következménye, hogy az
Alacsonyabb szinteken
Dimenzió-egyesülések jönnek létre,
S az Isteni terv, hogy a mi alacsonyabb világunk
Felemelkedjen a bothikus síkra, szintre,
Ez egy több száz éves folyamat,
Egyre jobban mosódik el a határ,
A hármas, négyes dimenzió között.
Vékonyodik el a kettes sík.
Rengeteg ember hallja a hangot,
Egyre több embernél felerősödnek az álmok,
A gyógyító képességek,
Átalakulunk finomabbá
S a testünk sűrűsége megváltozik.
Lesz testünk, de nem lesz
Ez a besűrűsödött test.
Dimenzióváltás van,
Aki nem veszi észre a dimenzióváltást,

Az figyeljen jobban,
Menj ember a szívedbe,
A szakrális teredbe,
Ott vagy a belső világoddal kapcsolatban.
És ott kapcsolódsz össze mindenkivel.
Menj az egység állapotába,
Ne kifelé, befelé figyelj,
Ezt kell megtanulni
Az egész emberiségnek.
A fókuszot befelé vidd.
Ezt kell megtanulni
Minden embernek.
Egyénileg éli meg a dimenzióváltást
Legtöbb ember.
S nem is hisz benne,
Sajnos rosszul teszi,
Mert nagyot zuhanhat
Más időkben zajlik le az
Emberekben, s egyszerre
Többen is megugranak,
Példa: leszületik egy felemelkedett
S fény-hűt szövetségé vált.
Fény híd-vázát előkészíti az ember
És mi emberek, a fény-hordozók
A híd-fényszövetévé válunk
És segítünk, hogy fényhídon
A többi emberek is felemelkedjenek.
Csak rá tudjunk lépni,
Ez szabad döntés lesz.

Jövendölés

Atya, Fiú, Szentlélek
az égen fényszögbe lép
A teremtő erő törvényesíti
a jövő erő elrendelését
A Jupiter visszatérő
jelenség a szeretetben ez évben
Új dolgok elindítása
a tavaszi ponton a Kos jelében
Uránusz, Vénusz együttáll a Nappal
Tiszta lappal indul a
tavasz mély lelki folyamatban
összetartó lelki egység
bennünk tudatosul!
Szeretet érzélem, szerelem a főszerep
Újjá született női teremtő erő!
Visszatérő lehetőség
lesz, nekünk a sorstól
Isteni sugallat érzelmi szálon
jön létre felfényesítő isteni teremtő erő
A Nap és a Vénusz
egymásra talál a harmóniában
Előjön a közös elindulás
a népnek jelzi a Mars és a
Vénusz együttállása üzeni
a Mars együtt áll a Merkúrral is.
Tavasz elején üzenet a
gazdag aranykorról, gazdagságról
Népünknek nagy lendülettel
egy nagy kapu nyílik meg az ég peremén!

A mágikus erő

Szeretettel, szerelemmel,
nagy erővel bír! Varázslat!
Nimród koronája
királyi minőséget sejtet
Óh, a lelkünkben a megszülető
királyra és királynőre utal
Azt jelenti, a sorsunk urává
válhatunk általa. Érzelmi élet,
párkapcsolat művész alkotása.
Megkoronázásának ideje
a nemzet sorsában is
királyi minőség
Mágikus visszatéréséről üzen,
hiszen az Uránusz a
visszaúszó Halak
csillagával érintett
2013 nyarán köszönt be
a magyarságot érinti
a központi szereplője Jupiter
különös környezetben.

Csillagkép átütő erőben

Húsvét táján a Plútó
erejéből átütő erejű lesz
az ország, sok minden
a csillag szinten fog
számunkra eldőlni!
Az őfelsége szent korona
fogja az embereket
egymáshoz rendelni,
kéz a kézbe helyezni
Univerzális szent szelleme
szeretete a nép szövetség
szellemével egyesülésre
végzetesen jön megtisztulva
tisztta lappal, szeretetben.

Korszakalkotó fényszög

Augusztus 8. Ezen a napon
Jupiter kerül szembe
a Tejútal, feltöltekvezve
a Plútóval. Ez lehet a
sorsfordító hatása
magyar nemzet számára.

A Jupiter az Iker csillagképben.

A Plútó vele szemben

A Nyílas és a Déli Korona
csillagai felett jár

Gondolkodj kicsit Magor és Hunor,
a magyarság két égi otthona

Csillaga kapcsolódik egymáshoz

és a Nyílas a szent koronával,

a vadász ihletett energiával

Óriás teljességet alkotnak az

Ikrek, Hunor, Magor, Nimród Nyílas

a Szent Koronával, s ez mind

a gyönyörű szerelmes Tejút

erejével átitatott.

Azt mutatja a szerelmes isteni Teremtő,

erővel augusztus hónapban

a magyar ember olyan magas

szent tudáshoz jut,

amely segít a sorsfordulásán.

Ez a tudás csak akkor tud

átíródni a földi síkra, ha a magyar

a Szent Korona szellemét követi.

Lehozni a Földre a teremtő

erőt csak a Korona tudja

Ez az év az ősi szövetség:

szeretet, szerelem, igazság,

erény, erkölcs, becsület éve.

Asztrológia a Tejúton

Tizenkét bölcs, mely
halkan, érthetően beszél
kör alakú márvány asztalon
hatalmas gyertyafény,
s a csillagok fénye beragyog
s szépségükben pihennek,
mint valaha az édenben.

Kemény tekintettel
a legidősebb bölcs
kinyitja ajkát,
s a néma csendben
fényesíti a szó a hangját.
A csillagok honában
hallatszik az égi szó
Évezredek óta a tizenkettek
egymásra találhatnak

A szövetség újra helyreáll!
Belőletek merítve a többi
tizenkettő is egymásra talál.
A nemzet szívében kinyílik a kód,
s a fény megállíthatatlanul
előretör és ezúttal győzni fog.
Ne feledjétek: addig él a szövetség,
amíg a szerelem szentsége
él a szívetekben. Őrizzétek mindhalálig!
Csak így győzhetitek le a sötétség seregét
Előlépett a hófehér szárnyas paripa

Az öreg bölcs ráült és elindult
a kijárat felé és visszaszólt
A szent korona szövetsége
ezzel újra helyreállt
Menjete, hamarosan
ő is megérkezik.

A lélektűz háromszöge

A lány bölcsesség
mi is lenne más,
ősi női mély tudás!
Lassú bolygókat kapcsol össze
Jupiter mester szintje.
Küszöbök a Szaturnusz
és a Neptun, a megfoghatatlan
lelki erők képviselője
Elképesztő beavató tudású erő
Július 17, 18, 19. ezekben a napokban
a Földre az „aurigan”, az
ég kapuján jön le.
Minden titok benne van,
amit a magyarság lelke
mélyén őriz.
Talán ezt az ősi tudást, a magyar
arany asszonyok tudását
a Mád kolostor női filozófia orvosi
arany asszonyok jelennek meg
felettünk az égi mezőn
és Neptunnal és a magyar
szent koronával elküldik
a régi magyar tudást az égből
Szűz Mária koronánk égi
képviselőjétől.

Körforgás

Amikor meghalunk
megjelenik a hangzó fény,
ki megszólított bennünket.
Aki nem tudott a fénnel egyesülni,
vagy nem tudja felismerni,
az nem tud a fénnel egyesülni,
s nem tud a kanzál sík fölé jutni.
Abban a pillanatban az
alacsonyabb testeknek
feléptése újra indul.
Ha jó ember volt,
a mentális síkon marad.
Az 5. dimenziót sokan
mennyországnak hívják.
Ha rossz ember volt
az asztrál síkon marad.
A 4. dimenzió a pokol szintje
Itt tartózkodik míg újra
nem születik meg
a körforgás, addig míg
el nem érjük az olyan rezgést
mellyel a fénnel tudunk egyesülni
Utána jutunk át az egység,
a szeretet birodalmába.
A bothikus szint (a megvilágosult)
E fölött van a nirvánikus szint.

Fölötte van még két fényvilág,
s így jutunk el a 8. dimenzióig.
A bathikus szintre nagyon
nehéz átjutni, s arról nagyon
nehéz már leszületni a fizikai szintre.
Jelenleg zajlik egy fizikai
folyamat, amely a
dimenzióváltáshoz kapcsolódik.
A kozmikus folyamatokat
nagyon fontos megérteni
Ez a Nap útjához kapcsolódik
2160 évig tartózkodik a Nap
egy csillagrendszerben.
Ebben az időben nagyon erőteljesen
hat a földi világra
Az embereknek más képességei
vannak abban az időben
A kozmikus helyzet mutatja
az emberek feladatát.

Asztrológiai hírek

Ebben a téridőben
14 milliárd ember lélek,
aki rendszeresen leszületik
Inkarnálódnak a Földre
Most ennek fele tartózkodik,
amely egy egész különleges
helyzetet mutat.
több millió évenként
az isteni, 9. dimenzióból
elindul a fényszintről
egy fényhullám lefele
az alacsonyabb szintekre.
Ez a fény egyre jobban
nyomja az alacsonyabb
dimenziókat. Ennek az a
következménye, hogy az
alacsonyabb szinteken
dimenzióegyesülések
jönnek létre, s az isteni terv
hogy ami alacsonyabb világunk
felemelkedjen a Bothikus
szintre ez egy több száz éves
folyamat, egyre jobban
mosódik el a határ
a 3-4. dimenzió között.

Korona-csakra meditációja

Atlantiszi Toth filozófiája

Északi meditáció

Ős erő itt a földön a lelkem bodzavirágból
Az égre csillagot sző.
Fejjel fekszem Északnak
Naponta egy órát (pozitív pólus fele irányul),
S a gondolatom az égre vonul,
S rejtélyekbe süllyed a lelkem,
A vérem a nap árnyékában,
A gondolatom a fejem búbjától
Simogatom az agyon keresztül,
A tobozmirigy, a homlokom, arcom,
Szemem, szám, pajzsmirigyem, tüdőt,
Nyelőcsövet, mellkast, szívet, lelket,
Hogy higgyek. Nagy a hitem,
Elképesztőn érzem!
Itt megálllok, s egy órát fekve meditálok.
Gondolatom fejem és mellem között lazul
A gondolatok mélyén.
A világ súlyos terhében a szíve melegében
Tollpihe könnyedségben
Méltóságban, talpig fehérben
A bölcsék szellemében bölcselkedem.
Segítenek, érzem.
Az erőm, a szellemem ivadéka,
A létben csak én magam védelmezem
A meditációm védelmében,
S élni fog az erőm az éjben, s a napkeltében.

Atlantiszi Toth ős-elve

Déli meditáció

Délnek irányába negatív pólus.
Nyugalomba helyezem fejem,
Reám törnek átítatott nedvek,
Mellemtől lefele a talpamig,
Testemmel beszélgetek.
Átsimogatom minden testrészemet külön-külön,
Fáradhatatlan célom a fény,
Mert ha igazi a fényed,
A terekben, a gondolatodban lángol a szeretet,
És napként közlekedhetek.
A fény szava világos, szinte ég,
Keressd a láng közepét,
Tartsd magad a hétből egyszer egyensúlyban,
Tested megújul, erőd megfiatalodik,
Ez a titok, melyet a mesterek ismertek,
És ami távol tartotta a halált,
Ne hanyagold, amit tanítottam,
Hallgasd szavam,
És tartsd meg egyensúlyod,
És nem jön el a halál.
Mert úgy forogsz, ahogy a föld,
És a föld pólusa a tiéddel egyben ring,
Így a halál feléd már nem int,
Csak akkor, ha abbahagyod,
A pórusok egyensúlyát, előírás szerint.

Atlantiszi Toth ős-elve

Amikor már távozni kívánsz
A földről, az életedből
Nem lesz gondod, oda mehetsz,
Ahol az örök fény sugárzik.
Látogass el oda, ahol a nap fiai élnek,
Vár az a sík téged,
Feküdj fejeddel kelet felé irányítva
Tedd össze kezed a gyomor szája felett,
Itt van az élet virága, az ő forrása.
Helyezd tudatod az élet székére,
Forgasd meg tudatod és oszd északra és délre,
Küldd az egyiket északnak, a másikat délnek,
Nyugtasd tudatod lényeden,
Belsőid akarataiból repül fel
Ezüst szikrád fölfelé, a hajnali nap felé.
A küldeményed a fénnel elkeveredve
A forrással egyé- válik,
S addig lángol, míg a vágy megterem,
Majd újra visszazáll egy formában
Tudd meg, hogy nagy lelkek így haladnak tova,
Életükkel változtatva saját szándékuk szerint.
Ők jelölik ki életük és haláluk időpontját.

Összefont erő

Óh, ihlet fénye, tudom te ott ragyogsz
magasztos istenek közelében.
A lélekben van az éltető szentélye
Óh, a vers a szeretet köteleke
Eget zengető szép költemény
kopogtass az Úr arany küszöbén.
Ne merülj el a zúgó Föld fenekén
Duzzaszt az érzelem
Óh, benső harcok!
Óh, tiszta érzelmek,
isteni áramütések!
Ezer tövis szúrás, óh, csak ennyi!
Óh, boldogság istenné tudsz tenni!
Sok kellemetlen jön velem szemben,
s mégis boldog vagyok
Istenem a te kellemedben.
Te vagy a hű természet
Te vagy az első, s utolsó menedék,
érted bárhová is elmennék!
Tenyeredben legyek álló csillag
Ne legyek a földi csillaghasadék,
kinek ritkán látják fényét!
Ha majd egy napon
a földön elhagyom nyomom!
Atyám, legyek veled összefont erő
Óh, kelet felől feltörő Nap!
Óh, csillogó bolygó, te mágikus kör!
Sztvem repdes a fénytől,
a lélek kapura tör, s a fény a fényemre dől.

Ős erő

A lélek fénye átjár
a szellemi értelem határán.
A lélek égi tükre nem
lehet vakotás, az ős erő
visszaránt az
Úrhoz kötődő sávján!
Uralmon lesz újra
az Úrnak tiszta áradása
Ezer szárnyú napsugarak
izzásába a sztv és a lélek
beöltözik az ég hitébe,
reményébe belemélyül
az égi szent gyökérbe!
Kibontakozik tőle álma
a tiszta üdvösségben.
A lélek elvesztett arany ága
biztonságban érzi magát
a mennyei átalakulásba,
s a tudat nő, mint a tenger!
A mitikus napfény cseppek
feloldódnak, a kiapadhatatlan
szeretetbe belehullnak,
s az Úr békés naptengere
az ős kristályvizei fénylénnyként
gyengéden ringatnak,
s az istenek fényt derítő
sarjadása ünneplik az anyaméhet,
mely legyőzi egy napon a sötétet.

Meditáció

Meditáció a bolygó
felemelkedéséért,
a Föld felszabadulásáért
Mátrix arkoni háló
Kristályháló, fényoszlop
Emelkedik a fényben öröm,
elképzelések a boldogságról.
Bűnök honában
fekete szellem
már nem sokáig táncol!

A szeretet honvágya

A lélekben élnek megtorlásba
elfásult, árva, erejét elvesztett
szeretet honvágya
Óh, az Isten szintű szabadsága
A vágyam egyfolytában
Óh, szállj Teremtő szeretete
a magasztos világban,
a csillagok világosságában!
Lelki éhségem ne légy csak álom
Óh, istenem ha újra megtalálom!
A jóság szeretetét,
óh, te legszentebb szellem
magas szinten rezejj be engem,
a minősége csúcst eredményezzen.
Ez már úgy hat mint égi feladat
Aranyözönt rajzol reám a Nap
Selymes ösvényen járok,
látom a bálvány fákat!
A gondolat réved, körkörös szédület
Nem tudom hol vagyok
Itt vagy az Úrnál odaát!
Forgok tovább, úri hang,
éteri tűz, letűnt kor
Titkos daliaák legendák
Átszíneződött fény láng
s forgok a föld hátán tovább.
Vonul le-föl a halál
Látomásom tve száll tovább
Agyunkba égetett a lét, a világ!

Védelem

Fájó vérnyomok
ne maradj a honon
Ne hagyj, hogy pecsétként
ítéletig maradjon
Isten előtt arcodon.
ne szíts haragot ellened,
óh, magyar ember
Drága hazád és
néped védelmezzed!
Erővel, bátorsággal
álljunk szembe a hazával
Ha erőnk van
hidd el szent az ügyünk,
velünk az istenünk.
Ha nincs hitünk
Isten sincs velünk!

Meditáció

Aki az igazság ellen szegül
Aki valamilyen formában
leigáz és elnyom!
Kérjük vissza az igazságot
és az életünket kérjük
Kérjük a Mátrixtól
a rabságból való felszabadítást.

Meditáció az ifjúságért

Csatlakozás az új
gondolat energia formára.
Fiatalok vagyunk,
érettek vagyunk,
egészségesek vagyunk,
életerősek vagyunk,
jók vagyunk
szeretetteljesek vagyunk.
Nem létezik halál
Örökké élni fogunk
Hamarosan másképp
számítjuk az időt
Aki nem felelnek meg
a mátrix igazságának
azok legyenek kiszedve,
eltávolítva, elszállítva
egy másik szegmensbe.
Kérjük a mátrixot, hogy
vigyen el mindenkit, aki
megszegi a játékszabályokat,
aki az igazság ellen szegül,
aki valamilyen formában
leigáz és elnyom.
Kérjük vissza az igazságot
és az életünket kérjük!
Kérjük a mátrixtól a rabságból
való felszabadítást.

Látomás

Álom – álom =ban – révedő magaslatokban nyugalomban
látófénylő látomások, transcendentális álom
Ezredek óta vezet,
kísér az égben a látomásom
Istenben keresem magam
amióta az Úr lelkéből
Földre esve kiszakadtam
Az égből reám borul az ömlő fény
Óh, körülöttem a természet
osztozik a hajnal könnyén
Óh, a természet gyöngyös hajnalok
a földanya isten belőletek
fejére virágból koszorút szőni fog,
s nevet felém az ifjú Nap,
a karjában rózsák ringanak!
Megyek csak előre, elmúlik
tavasz, nyár, ősz, tél
Hajam ősz lesz, befedi a dér!
Lábam ide-oda szalad
keresem egyfolytában az ég alatt
a teremtő drága atyámat
Óh, révedő hit, kérdem tőled
a titkaid, mielőtt a testem
a mélységek mélyére esik
hol van az éghez az áthidaló híd?
Szellemem árnya lelkem követi!
Óh atyám, lelki titokzatod
itt a Földön engem látod
vígasztalnak az égi csillagok.

Az Úr neve

Mily szép is az Úr neve!
Minden nyelvben ott
tündököl az igében.
A világot járja
védelmező fénye s árnya.
Előttem a térben állok –
s az igédből, nevedből Atyám
verset formálok.
Lelkessel bennem világítani próbálok.
Vezető fények világítsatok!
Gondolatomnak utat mutassatok!
Szánt a magyar = e szó mily szép!
Szent a magyar = paraszt
cselekvésében használja az igét.
ora szelják = szanszkrit szkíta slav
Szánt = a falusi = telepedett
ora = úr-a = az úr és fénye = szánt
Baor = A paraszt = szánt = pa-or – úr = szánt, Szent
Az ige mily szépen él a szánkban =
szántás – vetés, minden nyelvben
Az Úr neve benne a cselekedet szent!
Így az Úr a Föld s a naprendszer
a világ fénylő szent magja.
Szívünkben díszbe varázsolja
Földet, magot s a tudatunk
szárnya megsimogatja Istent.
E szó ige mily nagy kegy a dolgozó ember
annyi mint te Atyám,
hozzád mindenkit fölemelsz.

Angyalok az Úr védő harcosai

Azt mondta az őskorban valaki,
az angyalok az istenek harcosai
Hős az, aki önmagánál
nagyobb dolgokra
szenteli életét,
a misztika fejleszté
a lét legfinomabb rezgését
Képes megnyilvánulni
előttünk legnagyobb
szeretetet násza, gerjeszted
a boldog beteljesülést,
mert a tudásból jut át a fejlett
lélek a bölcsességbe.
Így az angyaloknak
a lelki ízek a tisztaságot jelentik,
s így az öröm, a boldogságra ébred,
csúcs élménnyé lesz.
Az igaz fejlődésed
alázattal jár a gyönyörűségbe
fakad a tiszta nézőpont
az angyalok forrása
megújult szellemmel léphet
a mennyországba.
Ilyenek az angyalok, földre szálltak,
halászták a rossz szellemű alakokat.
Vagy ők is elromlottak?

Hálaadó ige

Uram, ha elmegyek
egy ismeretlen világba
mágneses erődnek
égre, Földre van
mindig befolyása.
Tudom én már rég
Te adod a számba
a bölcs igét.
Óh szép szavakat
szeretnék én
a lelkembe tenni,
had adjak versemmel,
számmal neked aranyat
Néked köszönöm
a sok ihletetséget
a Nap alatt.

Isteni tudat

Az isteni tudat elérése
a sejt szinten bennünk
rejlő ős fehér selyem úr
üdvözülés, megváltás,
öröm, szabadság, békülés,
szeretet, extázis érzés,
transzcendentális állapot.
A tudat belép az anyagba.
Metaforikus élmény
fehér úr, fehér mező
végtelen határon
túli cselekedet lép fel.
A léleknek idegen,
az anyagi testnek
súlya felé rejtélyes archaikus
ereje harmóniáját szabályozza.
Összeköti a menny és
Föld jelképével a lelket,
s egyensúlyba hozza
a gondolkodást, érzékelést.
A lelki élet szabályozója
a csillag Földre eset
szellemi lélek csillag
létformát öltő
bölcsséggel nyilvántja
ki a lelket, szellemet.

Az erkölcs és a karma

Az életben mindig voltak
halált osztó nagyhatalmak
Krisztus vére, s szelleme
megindította újra
az anyagban elakadt
emberiséget.
A reinkarnáció fontos
emberi érdek
Jézus urunk
kiszabadította az anyag
fogságából a lelket,
s az emberi szellemet.
Kérdem énem tőled
Ha megsértem én a
saját erkölcsömet
az Istennel való
lelki kötődésemet
Nem tudja feldolgozni
a lelkiismeret, s ha
ítélkezek önmagam felett
halálos is lehet az ítélet!

Elragadó gondolat

Különös gondolat.
Elragadottság
feladata reá utal arra
hátalellen, alázattal
fogadom a kegyelem ajándékát.
Az életnek megélt
gyümölcsének százát,
vagy viszem az élményt,
mint meleg kenyeret
hónom alatt,
mint izzó magot
viszem magammal
a sötét jövőtlenségbe
éltetem az új lélek
ébredés megújulására.
Óh, elragadtatottság
te vagy a jövő élet
ébredésének száma.
Az elragadottság
lendít át az új nagy kör
forduló tudatára.

Filozófia

Légy bár magadhoz
ember őszinte!
A lelked legyen ellenőrizve!
Ha beszélsz, használd
a szellemi gondolatodat
Ne azért használj szavakat,
hogy elrejtőd gondolatodat!
Az utcán járunk,
álarcod hordunk.
Ha megszokjuk az álarcot
magunk előtt is álarcban
leszünk. Megszokjuk,
és álarcban szenvedünk
Örökké álarcban maradunk,
bármerre megyünk
Isten sugallata: magunkat
és mindenkit szeressünk!

Isteni erő

Isteni erő, te vagy az én menedékelem!
Te nyújtod a megmentésem.
Te vagy az én teremtésem.
Te kergeted az életem.
Te vagy aki fogja kezem,
játszol velem szeszélyesen.
Tűzijáték ünnepében
csillagom a hamu közé hull,
versenyt fut s elpusztul.
Óh Uram, hald törvényedtől
a hajnal kettéhasad,
s kiömlik az égre a Nap!
A bolygó körül versenyt fut
a Hold is olykor megújul.
Ölelésem lángjában figyel
ő is tűzzé gyúl.
Találkozik lelkem Istennel,
s felismeri benne a dermedt álmát
A világban már se hall, se lát
Nem jól érzi lent magát,
s a Földről a mennybe fölissza magát
Találkozik forrásával,
felismeri magját,
ködös varázslatát.

Egy bölcs úr

Gyimesi Kálmán
Operaénekes úrnak,
Szeged város díszpolgárának,
Az Úr bölcs fiának,
Szól a születésnap köszöntő!

A csodás hangod, lényed
Az égre csalja elő a fényeket.
Pontosan nem tudom,
Hol születted Erdélyben,
A Királyok szép völgyében,
A Kárpát-medencében,
Nemesek jegyében.
Erre utal a tehetséged.
Varázslatod Istentől
Származó alakod,
Mely betölt tereket, színházakat,
Több órahosszat hangoddal,
Előadásoddal, humoroddal lenyűgözől
Emberi szíveket, szemeket,
Ezreket, százakat,
Érzelmi jelszavakban,
Dalokban, áriákban.
Ó, az Isten méri szíved adományát,
A szíved adja az embereknek
A lelked tiszta, ékes valóságát,
S a szellemi magaslatod

Visszaszáll reád!
Az őserő a művészeted,
Születésed beléd szórja
S lelki harcok közt átalakulva
Öntudatra kap benned
A teremtő isteni földi alak.
Az ezerarcú varázslatod
Az emberekben hordják
Örökre a nyomot!...

Isten éltesse születésnapodon
És százszor azon túl, ez az óhajom,
Kenéz Heka Etelka jó barát,
Kenéz Ernő a nap sugaraiból
Integet vissza reád.

Eszter úrnő ki ő?

Az Úr fénylő leánya
Gratulálok neked drága
Esthajnal csillaga
A neved magyar és német
Össze tett szava Eszter Eststern
Az égen minden este, mint virág
Kinyílik a te csillagod!
S hajnalban is a legfényesebben ragyog
A szeretet fénye öleli lelked.
Tündöklése az aura gyűrűje.
Óh ő olvadó arany folyam.
A szívedben olvad boldogan!
A szeretet mindenkire belőled kivillan
Lépéseid sosem bizonytalan
Véred szép nyarakat érlel
Pályádon vigyáz reád Isten!
Fénymagod tükröződik kettőztetésben
A földön, s a szent égen.
Óhajom, áldjon téged az Úr az életedben
Mint a csillagod pályája oly hosszú legyen!

Angyal álom

Ördögi erő parancsolta,
küldjétek haza az angyalt
a mennyországba.
A démon mondja, bedobom
a tüzes pokolba.
Láttam én már sokat
Ismerem az észjárásukat.
Égi halászok ők,
sátánokat, démonokat
halásszák a Földre
Küldik őket „kiáltás”
visszhangzik a földtekére.
Itt minden komor, pusztító nyomor
Óh, angyali észjárás,
te fényerő hatalmas
százezer vezeték visz az égbe
Mi lenne ha egy is leszakadna belőle?
Egy lehulló üstökös nővé született benned
Visszaszállna, de nincsen szárnya
Visszavágyott angyalszüleihez
Angyali nyelven ők mind beszélnek,
akár a tündérek.
Égi kör, angyali özön
Óh a fény, akár a tükör
könnyezik benne a mosoly.
Lelkük száll, akár a madártoll!

Gyöngyszínű lélek

Óh, te gyönyörű
énekző tiszta lélek
Az ifjú Nap az arcát
felkínálja a sötétnek,
s körbeszövi sehmével
a földi előtörő életet.
A lélek kinyílik
a Naptól, mint a virág!
Ők a makulátlan tisztaság
Az ifjú szellemét
magában elrejti.
Olyan ő mint a virágos Isten
fényében virul a mélyen
megfoghatatlan fogant szellem
Óh lelkem, érzelmem
szent élő születésem!
Hétszínű szivárvány
a Földön a lélek elszáll
a magasságban révedésben
Óh lelki teremtetésem!

A szív csöndje

Szívnek csöndjét
átöleli a titkok csöndje
Átjárja a szent eszme verejtéke
Elvirágzó szép élet
virága halálszagú lesz.
Sötét fekete eső,
halál erejéből jó.
S a szív üvöltése
a pusztulás láza,
a világegyetem
fájdalmát belezárja.
Magára hagyott elárulásában,
melynek nincs vége se határa,
de van a fájdalomnak,
a sorstalanságnak folytatása.

Okos bölcselet

Óh, segíts nékem
okos bölcselet!
Sóhajomtól összeresszenek.
Tiszta vallásom forrása
a titokzatos lelki gyökerek.

Végtelenség

Te végtelen, korlátlan idő
Te ki az ismertből
az ismeretlenbe nyúlsz
Óh, a te végtelen fogalmad
hídként köti össze a gondolatot
a megismerhetetlen valósággal.
A végtelen jel az óramutató
irányával jár a mozgása
férfi jellegű, a nap elvvel kötődik össze
Te végtelen jel, két ellentétes elv
harmonikus egységét jelzi
Kettőssége szétválás női elve
a Hold elvének elevenje
s mégis ellentétet ábrázol a két elv
Folyamatos húrok kötik össze őket
Az egyensúlyban álló jelnek kifejezése
akár a mérleg
E tökéletes rendezettség
az Istenhez kapcsolódik
Harmonikus érzelmi kapcsolatra összpontosul.

Mi is lehetne

Más a tudás fénye?
Az égi fényszint mágnese?
Az igazság nem más
a tudásnak a csúcson
a harmonikus pihenése!
Az igazság a tudás ereje
Feléleszti a fényt a lélekben
a kozmosz bölcsessége
a lélek tiszta érzelmében!
A rezgő magas fény
a tudásnak fény ereje!
S az igazság jaj
a tudás nélkül árva
A bölcsesség az ő
mennyei fény vára.
Tőle felemelkedik
az égi katedrálra a szeretet,
a szív lángjából
s elvegyül ereje fénye
a csillagok tudatában,
s az igazságot
kipattantja a tudat
a magas rezgő szikra
Az Isten legbölcsőbb
kép jelét hordja magában
Istenem, te vagy az oltalom,
a mindenható!

Bűvös szonett

Lehet szellemi harca az égnek
Lehet szerelmi harc a Földnek
Mily szépek a dicső isteni
áramütések.
Bennünk viseljük
az égtől kirótt jeleket
Kebünkön rezdül, éget,
ő a könnyem Istennel beszélget.
A mindenséget hordom magamban
Óh titkok bölcs tudója
Óh, anyaföldem!
Költészetem éjjel s nappal
aranysegéllyel az égen,
vagy alant fénnyel
holt szépségekből
titkok bennünk élednek,
kiszikkadnak, előjönnek
bennünk az értékek
ha nem kutatod, keresed!
Az emlékek nyomán
a titkok élnek, révednek
Ők fények a szívnek,
olyan mint a titkos ünnep,
keblemen éled
Olyan mint egy bűvös szonett!

Ha engem az Úr megáld

Bölcsességgel viselem a halált!
Ó teszek én a szívem tüzére fát,
a titkok reménye sugallja
az Isten majd elixír aranyat ad,
s a tiszta lélek halhatatlanságot szab reád
amolyan öröklét tüze óh, a létben
Árva bűnös szolga tüzében
ne égjen Atyám sosem a lelkem!
Ne legyen álmaim forrása
örökké forró enyésző lázban
megalvadt igazság
szépsége szívem lengi körbe
Életem, mint parányi
oázis liget szépe
Elsodor a szél a titkok tengerébe
Óh múlhatatlan élet
ne legyél olyan, mint az álom
mássz ide elő, mint pók a fonalán
a mulandótlan égből
Legyen mulandótlan e világon
fakadó sarjadásom
sok milliárd ember
egy életem át ne keseregjen
Óh Atyám, az örök halál pusztuláson.

Elárvult világ

Óh, hunyó világnak
elárvult szélén
Óh, jöjj erő föl
az ős szent tűzből
szívem telj fel
színes fényű orgiával!
Ne éljek tűnő fények
árva hunyó világában
Gyűlj fel Isten lángja
az ős kert kemény rögén!
Az eltiport álmok felett
had dalolják odafenn
a forgó planétába
könnyek közt az örök életet!
A Nap vére egy napon
meggyógyítja a világot,
s a sápadt beteg lelkeket!
Eltiporják a halálos sebeket!

Az elemek

Amit eddig felhasználtam
a világnak visszaadok mindent,
a Földet, vizet, Napot, tüzet,
szelet, az összes elemet!
Azoknak adom kik a
földi célokért tovább élnek.
Testem elmúlik, az Úrtól
jussba kapom az eget.
Igazság hatalmára vágyom,
hallhatatlanságra
törekszik a lélek!
Istenből áradó
erő folyama minden élet.
Az erő, hang, az ige
hozott létre mindent.
Az erő töltötte fel a sötétséget
Az ember értékét mutassa meg
magának, majd felfigyel
reá az ég tükrén a mindenség.
A bűn hajtja
álomra az ő fejét
Benned ember így
nem virágzik a sötét,
a bűn sugallat az vak,
sebei ütközéstől sajognak.
A Nap megsuhint, s eragad,
érzelmet fakaszt és szeretetet arat.

Az Isten költészetben

Óh, az Isten
a költészetem
eszményi része.
Gondolatom hozzá ível,
őt folyton keresve.
Óh, ő a lelkemnek
a dicsőséges őre
a sötétségben ideleenn.
Világítani akar a versem
a Földön, a véres téren
élnek a szív vérében.
Rejtőzött isteni fényben
Lépteim figyelni Isten
Fénymagot ömleszt önhitemben.
Az Úr szemében legyek jel!
Ha gyarapodásra
engedem a lelkem,
s bölcselkedem a hitemben!
Lépegetek az Úr felé
olajfa ösvényeken.

Bódított ember

Bódított ember,
hogyan is élvezed
az égi nagy szeretetet?!
Irgalmatos Istenem
a kezem gondolatban
összefonom veled
Kérlek segíts
nékem itt a Földön
a lelkem a kapudra tör
Energiát szakított szívvedből
az öreg szenilitás
fény nélkül előtör
Óh, mi is lehet a szenilitás?
Talán ő egy hosszú haldoklás?
Az ember szelleme végül
nem emlékszik semmire
Az elképzelhetetlen elképesztések
prédáivá lesznek
Talán reádöbben a valóságra
Életre keltő terápia
A halál előtt hova menjek
felderítő források útjára?

Égi szimfónia

Óh Uram, érzem veled
a rezgésszámom összerезzen!
Óh, bolondos eszem Istenem
mindig lát a szem =
Egy napon megváltozik életem
Óh, égi szimfónia
mily mesés csoda
csillagok varázsukban
bíborselymet szőnek
az ég sátrára felöltőnek
és tőle zenél a csend
Hallom a Földön idelent
a vonzereje tapadását
szellemem lengi mélyen át.
Óh uram, bírdalak szóra
te vagy minden titok nyitója,
sejtelmem titkod szítja
varázs pillanatban fölissza!
Az élet magasan rezdül
Óh Uram, e titkos világból
elvisz hozzád
gondolatimon keresztül.

A szellő éneke

Föld sóhajtása,
a szellő éneke
az érzelem bennem
dobban éjjelente.
eleven az álom,
elérhetetlen lesz
vonzása ezen a világon.
Gyógyító csend némasága
Leadó szívű az állomása
Fájdalom a fény sugar árnya
lelkem a csillagom
mesék közt gyógyítja!
Óh lélegzetem,
ki érti meg az énem?
Elárvul a szürke létől,
ha megfosztják őt
aranyos színetől,
a tükre szép közepétől.
Óh érzelem,
törj erőmre a pereméről!

A fa regéje

Te vagy az önmegújuló
életnek jelképe.
Az őrkorban téged
szentnek tekintettek
Nimród idejében
lépcsős piramis templomok
tetejét élő fa koronázta
Innana istennő
a táplálék isten tiszteletére
Druidák szent fa ligetekben
imádták isteneiket
Bizonyos fákat jósoknak hittek,
akiket csak a bölcs papnő
az ágai alatt értett meg.
A bibliai bölcs asszony, Debora a
nevét viselő fa alatt élt
és uralkodott végképp.
Az édenkertben az élet fája
tudatosá tette a jót és a gonoszt.
Óh, az észak népe világ fája
az iggdrasil égi fénynek ajándéka
A lét különböző szintjeivel
hoz kapcsolatot létre
A biblia Kabala misztikus fája
rengeteg szakaszon nő és összeköt szinteket
Azxis mundinak hívják,
világ tengelyének mondják.

Megidézett égi játék

Óh, szent ég
emelkedj fel
tudatomban kérlek
röppenj fel
hajnali fényvel!
Forrása keveredj el
a megidézett
gondolatképben!
Addig lángolj
kelet szűzi fénye,
míg a vágyott kép
megterem a szívben.
A szikra fénye
beleépül elmém
bölcsojébe = az ő székhelyében
színes tiszta

álmok képtára
valótlan a valósága
A műveinek világa
bennem rezdül
Érzem a sugallmat.
Óh, te valótlan
űző mélyem suttogása
az ég törvényét
a káprázatom
éber képekben
szótlanul formálja.
Szótlanul álomban
vésve tudatom
Titkokban ringatja
az átítatott alkímia.

Bölcselet

A felszínes ember a tudást
butaságnak véli.
A hasznos, bölcs dolgok
sértők, üresek néki.
A halálból táplálkozik,
néki az az igazi.

Bölcsesség

Igazsággal szólj, ha a hamis
szava felhangzik!
A napfény ereje benned mindent beterít
Óh, nem lépem át a törvényt,
mert az büntetendő, a
Földön – égben rabságba helyező
Ha figyelem a szív szavának
hangját többet kell tennem
erte, hogy megértsem ítélő látását.
A csendnek nagy üres
hözama van, a beszéd
semmit sem ad hát!
Óh remény, szeretet, hit
Bölcs ember ő az ki tanít
Sohasem istenit, a lelked így a
pornál is alább süllyedhet.

Bölcsesség

A távoli csillagokhoz
hatol az ember amikor
az idő és a tér néki
semmivé vál. Szívd
magadba a bölcsességet
mielőtt eljön a halál!

A Bölcs

Barátaim hűtlen
szavakkal rágalmaznak.
Szeretteim igaz szót
sosem adnak!
Miért sorolnak
engem tudatlannak?
Miért nem akarják
elismerni tudásomat?
Lelki nyugalmam
nem nyerem Uram!
Az én szívem
így nem épül,
amíg kint mérsz
reám osztályrészül.
Döntsd el Uram
ki vagyok, amíg
szívem ki nem húll!

A szellem fényörvénye

A sötétség kötőereje az emberre szállt,
az anyag világhoz láncolta.
A szellem fényörvénye
visz csak a Földön előre az ég felé.
A bölcsesség, s lélek erő, s az erő az bölcsesség
A bölcsesség tudással jár
Meghallgatom ki nagy tudással
járul elém, mert a bölcsesség minden
fényt váró sikulus piklus.

A mag útja

A mag útja, ki a teret szabta
Ő szabadon él a Teremtő terén
Az Úr benne él a testvérek
szentjei örök élete békéjében,
az ő s fényár elejétől!
A Magőr az Istennő terén
adott a Földből alakzatot
Óh, az Úr szellemforrása
a földben ember téged megkötött
a Föld Istennő vágta el a köldököd.
Az ő életbimbóját Isten kormányozza odaát.
Az Istennőnek hallod hangját
a tudatodban, ki a szülő anyád
élettel telít, s elúzi az éjszakát!

Eros, égi erő istennője

Mily fenséges láng
veszi körbe
a mennybéli istenek
dicsőséges trónját!
Vészes fénye ünnepli
az új Hold napján
Hó szerelme odavitte
zsarnoki vágyának
ez a kórtünete!

Ily nagy veszélyes
tüze fénye csoda volna
ha hullámzó égi hegye
össze nem omlna.

A láng lobog, magasan lebeg
izzó vörös az égi menet,
amit lát a szem
Lángokba öveznek
így lép hatalomba
az erős kezdet.

Asztrológiai hírek

Vékonyodik el a 2. stík
Rengeteg ember hallja
a hangot, egyre több embernél
felerősödnek az álmok,
a gyógyító képességek
Átalakulunk finomabbá
Testünk sűrűsége megváltozik
Lesz testünk, de nem
lesz ez a besűrűsödött test.

Dimenzióváltás van
aki nem veszi a dimenzióváltást,
menj ember a szívedbe,
a szakrális teredbe!
ott vagy a belső világgal
kapcsolatban és ott
kapcsolódsz össze mindenkivel.
Menj az egység állapotába!
Ne kifelé, hanem befelé figyelj!
Ezt kell megtanulni az egész
emberiségnek. A fókuszba
befelé vidd! Ezt kell megtanulni
minden embernek.
Egyénileg éli meg a dimenzióváltást,
legtöbb ember
nem is hisz benne, de ezt
rosszul teszi, mert nagyot
zuhanhat. Más időkben
zajlik le az emberekben
és egyszerre többen is megugranak
Példa: leszületik egy felemelkedett

ember a fényhíd szövetévé válik,
fényhíd vázát előkészíti és mi,
emberek a fényhordozók
a híd fényszövetévé válunk,
és segítünk, hogy a fényhídon
a többi emberek is felemelkedjenek.
Csak rá tudjanak lépni,
ez szabad döntés lesz.

Szent Mihály védő arkangyal

Mihály arkangyal
védj meg engemet
a te békés árnyaddal.
Ölelj át szép fehér szárnyaiddal!
Óh, te fehér titkos angyal
Az érzélem szeretet
szála felém az égből kiragyog
s végtelenül boldog vagyok!
Óh, megváltanálak
korhadtt keresztet,
meg a hulló véremen.
Óh, bűnöm ne légy
sohase a börtönöm!
Szennyes lélekhez
nekem ne legyen közöm!
Mosom gondolatom
s tisztába öltözöm.
Hűséges vagyok Istenem
Kérdezd meg az angyalom
Szeretlek Teremtőm, van reá okom,
benned nem csalatkozom!
Képmásod örökké
bennem hordozom.
Verseim véremmel írom!
Figyeli a Mihály őrangyalom!
Óh magasztos Om véremben
a neved gyöngyszemekből kirakom.

Vágytalanság boldogsága

Táltos bölcsélet

Amikor a lélek
nem izzik már
semmilyen földi vágyra
Amikor a vágy
kiéli magát
az isteni imában
Amikor a természet kigyúl
az ég csendes hangjában,
s egyesül az ember
az ég és Föld
az Isten magas rezgésszámában
a lélek itt átszenderül
az Úrnak világába.
A Földről fölissza magát
a mennyek országába,
s találkozik a lélek
az isteni titkok
ős, dermedt álmával,
s a gondolat elszáll
a lélek lézersugarával,
a fényzorompók kapujába,
s találkozik a felső fokú
nagy egyetlen vágyával
Találkozik önmagával
Találkozik a forrásával,
Az Istentől eredő
léleknek magjával!

Harmónia

Óh, te isteni harmónia
Te emelkedett te elrendezed
Óh, az észjárásom rendjét
közvetítve világítod meg
az isteni tökéletességed.
Ég benned a gyönyörökét
megjelenítő tiszta fény,
az igazság ős törvényén
a lélekben megérett gyönyör
a harmónia tör föl!
Ez a igaz szabadság
a hatalom, oh s az igazsága
a lélek arany ága ős kibontakozó
üdvösséget hoz bennünk létre koronája
Szentséges tiszta lesz a tudat!
Arany fénycseppek feloldanak!
Vég nélküli titok világát
a tudatot rabságban tartod!
A csend adja a harmóniát
Megértem a néma hangját
Boldogságot szül, s mindent lát!
A gondolatom terjeszkedik tovább!
Fejemre szórja a fénymagot,
s a rossztól gondolatban eltávolodok
A teremtő nyújtja felém a szavát
s előlép a harmónia világ,
mely teremtő boldogságot ad.

Égi gyermek álom

Misztérium éber álom
Figyelem, hallgatom az Úrtól
megépitett hangfalammal,
mint egy elszállt álom lenne,
mely feltört a strjából.
Rátekeredett nyakunkra végképp
e különös kép, igen különös.
A tenger mellé egész közel
leesett egy óriás üstökös
Félig a vízben, mily gyászos!
Égi hatalom, földi károk
Lelőkte hatalmával talán egy démon!
A darabokból derűs angyal
csillagképe villant elő.
Őszinte derűjében mintha ő lett
volna az üstökös árnya,
szép angyallá változott,
zöld selyemruhában,
s nem volt néki se keze, se lába
Démoni erő levágta, s eltűnt,
mindkét szárnya.
Óh, te földre esett angyal,
árnyék vagy te
kifeszlett rózsabimbó karral.

Az elpusztult éden

Job lenne ott fenn az égen
feküdni a csillagok porában,
mint a Földön
idelent a lelki sárban.
Emlékirásaim
élednek fel bennem
Lelki lázban kísértenek
az elhunyt szellemek engem.
Bujdokolok a világ üregében
a fájdalmak kíséretében.
óh, mennék én előre a fényben,
a csillagok rezgésében,
csalódás hitében élek.
Halál elől bujdokol
szívem lüktetése
botladozik, egész életében
keresi a fényt az ember lelke,
int a pusztulás félelmében.

Lelked

Ó, ha szemedre kiül a lelked
a fényének tükre
a méltóság éled fel tőle!
A teremtő bontakozott ki,
lelkedből a fényben
Amerre járok keresem
az emberek szemében,
vágva az igaz méltóságot!
Az igazság az erény, erkölcs
kiveszik az emberből és a léleknek ezek
mily nagy égi gyászok
Eltűnése megöli a méltóságot.
Az ember kiürül,
s csak néz szerte szét
Nem találja saját igaz lelkét.
Az Úr fényes költeménye jele
az ember lelke, ő egy vele!
Ó ember, ne legyen a te
fény paljád sötét, vak
Benned haldoklik így a Nap
Keress ember önmagad!
Égi szeretet törvénye
meglátsd meggyógyíthat.
Betegeket is vele gyógyítanak.

Télnek halála

Atyám, a téli hidegségben
zörren a reszketésem.
Az este lehunyta
gyér fényét a Nap,
az ég szeme gyászba maradt.
Arca komor, mint aki
fény esésétől haldokol.
Megsemmisül
minden a sötétben.
Bármi jöhet szembe
az ember tehetetlen
Óh, az emlékek képe
sodor magával,
s találkozom önmagammal
Emlékképek rajzolódnak
lelkem árnyában
az emberben él a tél
réved, szétterül
a sztvünk szentületén.

Az Úr hármaslénye

Az Úr hármass lénye
e szó a szívtünetet
lepi be Isten szeretetével
Szentháromság egy alakban
kapcsolódik össze.
A csúcsra tvelő,
a világmindenség
hajlamos jelképe
az egység felé hajtja
Ő a nőiesség jelképe,
a szemérem területe,
az alsó szöge része
Ő a dolgok minden forrása
felfelé és lefele mutató
háromszöget Indiában
mandala formában
gyönyörű meditációs
célokra használnak.
Tőle a feljövő Nap ruhája
oly szent a mosolygásában,
az ég kapuja tőle sarkig kitarva.

A lét

Óh, érzem félelmet kelt
minden perc a létben!
Az égő láng ha kigyúl a lélekben
vissza csap a borús létre,
bánatok szomorú vésze
ne hullj folyton a kedélyre!
Óh, öröm a létben lesz-e még?
az Isteni csöndben
mindig derűt dalolnék.
Óh lelkem, légy viruló völgy,
közepén az igaz szeretet
összesített nagy hatalom
érzelmeiben valósulj meg!
Te vagy ki eltávolítja a sérelmet!
Atyám, hova is menjek?
Csak hozzád, hogy boldog legyek!
Csak téged keres a vágyó lélek,
ha egyedül van csak veled beszélget!
Óh, Atyám, kit is kérdejek rajtad kívül
a földi ostromom mielőtt kihúl?
Az időm a létben nagyon sürget,
magával hordja a halál pecsétet.
Figyelem óh az eget
Óh, hova is menjek?
Mindenfelől sziklatető, meredek
a halál ingája reszketeg,
kéri az emberfejeket

Lábam az életben
reszketeg s meredt
Sírnak az, énekek
Összetépett lélek
ide-oda lézeng
Óh gyermekkorom!
Elmém filozofál folyton
Magam fejlesztett sejtelem
egyetemes az emberi jogom.

Moraj

Nyugtató folyók morajlása
Ringassatok édes álomba
Óh, magasztos Úr!
A gondolatom kiszabadul,
visszaszökik hozzád térve
az égi ős igaz helyére...
Óh, csillagkapuk ajtaja
lehet több ezer is belőle
Kiszökők sorra rajta
vizs föl az Atya szeretet sugara
A halál országát a tudatom
naponta sokszor elhagyja!
Óh szív, lélek, elne
bennetek élnek a nagy titkok,
az ősi révület felfedezése!
Óh, Föld úr, égi síkok fényén
ember idézd elő benned
nagyszerű terjeszkedését
A Nap tüzeben átéled majd
miként elveszik az idő, a tér!
A halál tüze a hamuba hál!
A távoli bolygók benned
egyszer majd megpihennek
és égi követet küldenek,
benned egyensúlyba emelkednek
A távolban lakozó harmónia
örökre beléd száll, s átszenderülsz
más lét jön, s más táj
Te leszel a csillag madár.

Szúzi költészet

Szúzi járat a költészet
a nagyszerű léleknek!
Békéje ő a szeretetnek!
A naprendszerben
te vagy a tiszta kör,
a szeretetnek nyoma,
lélek szúzi tükör
a szent csöndből
áradó merengés,
a tudat magja érzelme lát,
építi hitem isteni áldását!
Mily gyönyörű a
sok szép vers hialom
A csillagok körében
az égre boldogan írom
Óh, a vers ősi pihenést,
szabadságot ad titkon!
Ehhez nincs hasonlat
az ég virágként ringat!
Más síkon lépkedek,
isteni vízió folyamat!
Óh, lét nagyszerű tüze
tégy a létben halhatatlannak
Isteni oldódó elixír varázslat
Lehetek veled akár
lelke a Napnak!

Szturnusz csillaga

Saturnus csillaga
tebenned tűnik el az
Isten napja haldoklásában!
Aztán visszatér karácsonyra,
kis Jézus születésnapjára
Ő az Isten fia, benne születik
meg az ifjú Nap megújulva
életerőt hoz az emberiségnek
Megújul a Föld, a lélek
A körforgás leírt egy évet!
Égi térképnek nagy
földi titka megréved,
de a föld alatt a rügy majd
lassan moccan, ébred.
Miként gyúl hévre a Nap
daliás idő tölti fel a Földet
Óh vezető istenségem, lám tudom
vigyáz ő reám! Óh Istenem,
te vagy bennem a költészet, az ész
Te vagy bennem a szívsebész, te ki
elhárítod a veszélyt,
meggyógyítod a vándorló sebet.

Virág

A fákon virág
Reggel az ég
harmatot szítál
Ebből lesz az illat világ
Alatta nyálára nyálat rak a pók,
Ebből szövöi hálóját,
közepén alussza álmát.

Letűnt korok visszajövése

Óh Istenem, mily nagy
tévhittek uralkodnak a Földön
Illúziókon nyugvó lét
ömlik egybe össze a Föld körön
szunnyadó letűnt idők forrása
kerül újra más fajsúlyú formába.

Visszajönnek letűnt
idők régi emlékei.

Bennünk élednek
régi pusztulások úszó fényei

Letűnt korszakok élednek
vándorlásom között

a fejlődő feltörő tettem

Lelki tisztulásom
szent bűvölete teszi

önmagammal eggyé válnak
az Úr fényének szentségében

Bennünk a félelem ül

az aranykor derül

hamarosan a Nap

a galaxis szívébe kerül

Tejútrendszer, egyenlítő

síkjává derül mágnes

óslábakra pólusokra ül

Óh lehet, hogy az aranykor

a lábunk előtt lépked, derül.

Hit az élet folyama sok ezer életem fölismerik.

Kék színű hélium
éjjeli fénybe vagy,
hevül, mint a Nap
a bolygó, Nibiru halál
sebet ejthet a Földnek.

Tenger vizén

Ó, tenger vizén
te szép fehér hab kacaj
üdvözlégy, mert örül a víz,
s mélyen sóhaj
ékesen fürdik, kormányoz
a Nap ragyogásában
a titkaival irgalmatlan
mély elmerülésében él, hal!
Bele van bonyolódva
a múltó idő forgatagába!
Az ég tengeréből kiszakadt
A földhöz ragadt
a felső tenger ága
annak az igaz szellemvilága.
Ó korszakok múlása,
a víz sodrása
Isten alapgyökerét
a rejtett ereje felszínre hozza!
Isteni szobrok alatt és fent
érezed a sejtédben
és átéled a naprendszerben,
miként egyensúlyban tartja őket
az isteni szellem a lélekben.

Felfedezés útja

A világ sugallma
térbeli mélysége,
körtáncos színekben
labirintus színhelye.
Felfedezett élménye,
Rejtelmekkel telített
megnövekvő
tudás fényzőrója lesz.
A világ színes színpada
hasznos felfedezések élednek.
Úgy érezzük sokszor
akad a Föld tengelye
Sétálok a sírkertben
nyári meleg esőben,
s reá ébrednek,
fel van írva a nevem
egy keresztre
Elakad a Föld tengelye
eszmélésére.

Reménysugár

A reménysugarak
régóta elmaradnak.
Az ember folyton
keresi a Földön a jogát,
ordít ember, sakál!
Csillagoknak segélyért
odatámasztja hangját
Farkas és ember
felfalja a kis bárányt!
Természeti célkitűzés
bekebelezni erejével
alapfeléptített cselekvés
magában született
tevékenységre vált át!
Próbálja az erősebb
hiatalommal elérni az igazságát
Ó, emberi uralom vágy
Próbálja a Földtől, égtől
visszaszerezni a nép a jogát,
mert keresi a boldogságát
Célkitűzésével valósul meg az akarási ág!
Az erő segít, hogy a gyengét leigázza
s a lelkére fény derül, figyel jobbra – balra
a szív furdalás búbánata
a börtönét átkozza, szimatol, az akarat fogja,
s nagy a lelki gyötrelme hangja
Segélyért kapaszkodik a bárányba.

Az Úr szava

Keresem az Úr szavát,
mielőtt eloszlik a világ.
Óh Atyám, sikereket
hiába kergetek
Nem segít más,
csak a szeretet!
Ne oszoldj fel,
Óh kegyes szeretet,
kistrom a szememet!
Szeretet nélkül
elmúlik az akarat
kialszik nélküle a tűz,
a halálba űz!

Ős hitem álma

Az életemnek örök szabadsága
zúg mennyei ének
Az istenek ünneplik
odafent az anyaméhet!
Ő életet adott a világba
Az anya öl sarjadása,
az anyaméh titkokkal
megtelt életet ringató szoba,
fénylő szertartásra
buzdítja a Föld anya
Az anyaméh a sötét
és a fény elválasztója
Ő a titkos élet kör
Óh, élet te vagy
a bánat és gyönyör,
az ember, a visszatérés
örökös foganatja!
Az ember a létgyűrű
körben az őr
Hősi küldetéssel jön a
gyermek a Földre
az Istennek törzséből.

A villám

Villámcsapás fényével lát
mint aki büntet
fényével, dörgésével.
Az égen harcol büntet
Ő jelképezi az isteneket.
Az ő ereje égen – Földön
halandókon uralkodik.
Óh, a gondolatom is
olykor a villám hasítja át,
s elviszi a sötét
gondolatok százát!
Megvilágosodok,
s jelzi egy szebb nap
derűs szent hajnalát.
A lélek kap új energiát
Igéynli az alapnak
igaz gyógyulását
Az istenek bölcsessége
az agyon villámlik át
Jelzi az alap forrás
erejének megvilágosodását.

A logosz varázsa

Verseim sokaságát
különböző színekben
élem át, lelki és szellemi
síkom dönti el,
s az agy kifejezésre lel.
A bensőm a karmester
a lét síkon minden mozzanatban.
A felkelő Nap színében
szeretetem lelem Istenben
érlel és tükröm a rezgésszám.
A barna színében
versem szolgálja az Atyám
s a Föld anya istenem!
A zöld szín táplálja
a felüdülésem, reményem
Hazám az erő teljében érzem
Vörös színben harcol a lelkem

célok és érzelmek jegyében
Rezgésszámaim váltakozók,
minden szín átérésében
A színek ébrednek
s élnek a versben,
a szellemi rezgésben
Ő lesz az én hatalmas
irányító mesterem.
Voltaképpen a színek formában
örvénylő tánca összeszövődik
s formát ölt a lét óceán fölött
Rezgésekben gyökerezik
az átszineződő ritmusa
érezéstartalma, biztosítva
a kozmosz erőcentrumában
Így élem a logoszt át
megcsendült varázsigé a számon.

Óh Istenem

Óh Istenem!
Meg kell tisztítani
az embert a csalárdéságtól
Így alig van már
lény, líliom fehérben
A hazugság beöltöztet
ember feketében!
Uralkodik az elvakultság,
saját szemében
elpusztul a világ!
Ó bárcsak jönne
félístenek segélyküldetése!
Az értelem szabad világa,
megsebzett mély
fájdalmát hordozza.
Mihály arkangyal segíts!

Ne hagyj magamra...
A világ elevensége
ördöggel van telítve...
Átlátszónak dereng
az anyagszerű része,
mégis titoknak marad.
Óh, az életnek rügye
Óh, titokzatos fény!
A cselekvés ott rejlik az ember
gondolatának ösvényén.
A kezdet és vég egyszerre
életünk eredete és vége
Int az ember felé,
int a bölcsessége
a földi bilincsből.

Őszinteség

Az ember, ha
Istenhez hazatér
Óh én Istenem
benned a bizalom,
amire vágyom.
Ha nem sikerül
segítség kibontani

lelkem csatáiból.
Útnak indultam
Lerombolták bizalmam
Hiába bíztam!
Reményem csakis
Istenben van.

Ember, ki idegen a Földön

Óh lélek, miért teszed?
Minden szomorúságod
abból a tényből ered,
hogy te kicsi atom lélek jaj
visszaélsz az Teremtő
által adott humán akarattal!
Óh, mert a lélek keresi
örökké a teremtője házát!
A lélek ha rossz lesz nem hal meg,
azt csinál amit kíván, az akaratát
ő maga az Atyától számúzi önmagát!
Óh örök sík, ahonnan származom
újra oda visszavágyom!
Az Atyánál magamat megváltom,
Jézus hatása idelenn egy égi hő
Aláhelyezem maga, legyek én dicső
s mégis közvetlen eleven erő,
s a lélek a mennyben úgy érzi ő hő,
új csillagokat ringat
nem lesz sohasem ősz!
Nincsen a mennyben ünnep
A lélek titkok közt éled!
Lehet, hogy a villámcsapás
termékenyíti meg a Földet, eget,
Napot, mennyet, csillagokat, s a lelkeket!

Csillag

Szívemben
megül egy csillag
Bolyongva fut,
akár egy vak!
Vonzódom a csillagokhoz
Istenhez való törekvésem
örömet okoz.
Óh kérdem az Atyát,
számomra odafenn
van-e még hely!?
Szívem odafenn
élő lelkeket fedez fel.
Álmomban csillagok porába
írtam a nevem fel.
Annyi csodás fény,
ami a lelkemben jön föl
Elválasztja bennem az Úr
a fényt a sötétől.
Istenem,
a Földön annyi csoda van
Csordultig telt lelki poharam
Állok künn a forró napon,
vizet mégsem ihatom,
szomjam nem mosod el
lelki templomom.

Isteni médium

A Teremtő sugallata
a világ megújuló
mély, titkos forrása.
Belevetjük hitünket
Isten szellemvilágába,
megtaláljuk az örök
élet rejtélyes kulcsát.
Az ezotér titkaiban
a Teremtő misztikus hangja
nem a létből jön,
kívülről tör be
szava az űrből!
Az Úr akarata kinyilvánul
Ihletettség során
ráhárul költőre, íróra,
papra a filozófusra.
A költészet a létnek
bölc, mély megalapozása
A költő isten
médiuma él a mély
lelki bölc szavakban!

A tudatom

A tudat rezdülésem
az agyba vésem,
szétzúzom a sötétet a szívben,
s a gondolatom
útnak bocsájtom
a lélek szekéren
A sugallat a lángoló hő
átszáll a forrásához,
s fogadja a szél palotában a Teremtő,
Gyönyörben úszik fejem fölött
a csillagok suhanása
Alattam forr az ördög kártyavára,
merülő zúzó rabságába!
Törvényszerű a képzelet,
a gondolkodás
sok égi küldeménye
Ó gyertek, titkos égi jelek!
Naponta világrengető
eseményekre ébredék
Földre szálló angyalok,
félístenek kellenek végre,
mielőtt a világ
elpusztul saját szemetébe!

A cél

Cél! Kergetlek,
visznek a sötét fellegek!
Remény érzi előttem lebeg!
Óh Atyám, óhajom,
hogy is szelídítsem meg,
mikor látom előttem lebeg?
Az erő szememben kinevet!
Óh, légy bölcs, súgja
egy égi lehelet,
ő majd segít neked!
Ő lesz a hatalmas fegyvered.

Holdtölte

Töltve a Hold,
mint a fegyver
Le-föl jár az éjben,
rávilágtt szépségére
az árnya kísértében
a kozmosz törvényével.
Róla suttog az ősi éden,
miként fürdik az égen
az ábránd szép tükrében.
Az éjben ő a vezérlő fény
Hajnalra elhál
a saját keservén.
Óh Kelet, te napkelte ég
Rólad írtak már
sok-sok hős zenét!
Óh feljövő Nap, jaj
leborul előtted búcsúzóul
a sok-sok csillag
Eltűn a Hold árnyas arccal
Rohan a fénye lobogó hajjal
Titka reszket,
maratja szét a bánatot
Óh Kelet, jaj, jaj
Meghalt a hit, jaj
A kelő Nap beszélget
a lelki ravatallal!

Régi árnyak

Tekintetemben szállnak
régí árnyak
Futó idő sodor magával
Márvány sírkövek
díszítik emlékeimet
Szomorú békében
bennem élnek!
Egékig emelnek
az égi eszmék,
s céltalanul megyek
nézek szerte szét,
mindennek látom
kezdetét és végzetét!
Kopár fák köszöntenek,
sok régi múltó emlék,
szomorú új vidék
Ifjúságom elmúlt rég!
Sötét lett a földi tükörkép
Óh Istenem,
jőjj hozzám közelébb!
Ne legyen árva a sok emlék.

Rögök

A Földet befedik
kiszáradt, kemény rögök
a Földön ordít az újszülött!
Ásványok háborúja
véres a Föld, ő az ember romja
Armagedon a jövő háborúja
A égnek mércéje az igazságod!
Ember, döntőkényszerben állapotod!
Erény, erkölcs, semmi más
bizakodás, így lesz áldás
Magasztos titkos élet
a léleknek szenvedő szomjúhozás.
Majd rájössz vakon élve
Istentől oltalmat kapsz cserébe
Nem leszel már a tévéépítés rabja,
nem fog rajtad a rossz élet
szellemi erjedt, kínos harca.
csillag erőd fényszórója
isteni erőben él, törekvő, tiszta.
nem mindegy hogy őrlődik
vagy őrködik az erény sugallat!
Rájössz, hogy az erkölcs oldja gondjaidat.
Ha szomjúhozom az Isten szeretetét
Bűnköréből áldást nyerek,
s úgy érzem amerre járok
mellettem az Úr lépked.
Óh Isten fia vigyen téged
hozzá a te bölcsességed.

Eposz

Mintha álomban
Istent láttam volna
Álom emlékeim hűk,
Álomhegedűk
Szólt a bűvös kürt!
Nagy lázas csillagok,
végső merülésük
Bennem mindegyikük
fénypontokat gyűjt!
Álomban ringok
Istenem, hozzád suttogok
Az égi óda, égi biztatás
Költeményem
szabadságot szórja
Átszellemült halál, tiszta
a gondolat fogékony láva
Óh Uram, átszenderül
égi tisztasága
a lelki fénypontot gyűjt
a suhanására.
A szeretetem lángja beleég
az égi kristályosodásba.
Halhatatlan a szabadsága,
a Földön nincsen hasonmása.

Szent ég

Óh, szentséges ég
mily nagy ajándék
Istenem az egészség!
Az én szerelmes lovagom
szívében érezzem én
a harsogó örömeinek fényét!
Óh, szívünkben a boldogság
épitene égő óriás
szent csillogó máglyát
Megmásznám én vele
a zord hegyek csúcsát,
hogy mindenki lássa
az ő örömteli
csillogó üstökös uszályát
Ékesség, boldogság!
Lelkünk rügye meglásd
felolvassza bennünk a jégtáblát!
Óh Isten
a világegyetem ne legyen
a létnek sorstalanság!

Égi eposz

Mily szép is a kihunyó
sápadt alázatos este
Olyan mint szép csendben
nyugovóra térő istennő lenne,
a fák fölött, az ég alján
könnyesen remegne óh!
Hozzám az utolsó fénye,
s lassú álmokat szövő gondolat.
Az ég törvénye óh az alkonyat!
Betakarja ő a házakat,
s hajlik a lélek tükre
a holdsugaras éji tóra,
s álomba ringatja a Földet
az alkony leszálló csókja.
Óh, halálos éjben odafenn
a bolygók halkan suttoznak
a világ decemberében
ma úgy tűnik meghal a Nap
Óh, ti csúf láthatatlan kezek
a fagyos éjben hordozzátok
égi álmok közt az én lelkemet!
Óh vízió, suhanj mindig hozzám
a víz tükrében a titkos éjben
lássam bűvös orcám,
a bölcs csillagok fagyos árnyán!

A fény magja

A teremtő Úr
teremtés költészete
ember tudd meg,
a legnagyobb költészet!
Elmereng a titkos titokra vágyó
Olyan ez, mintha titkon él,
s mégis álomban járó
Olyan a titok mint a pókháló
A pók titkosan a saját nyálán járó
fonálon mászkál le-föl,
mint te a titkot keresed az égből
Tűnőitlenül a Teremtő kegyéből!
Egy napon mindenből fakad
a sok-sok titok tárul, előjön!
Benned is kihajt, az égtől is jön!
Igazából kevés a bölcs ember a Földön
A bölcsesség óh ember, hasson téged át!
A bölcsesség megismerteti
veled az Úrnak minden világát!
Bölcsé válsz ha megismered
az Úrnak igazi akaratát!
A fény magja a hegyén
őrzi az összes égieknek titkát, hatalmát!

Tudós

A tanár vagy tudós
tanít a földi dolgokra
Tanítson az égi dolgokra is!
Első a fenti bölcs alap,
szerénységre tanítsanak!
Abból az összességi dolog
összegyűl, összevegyűl!
Ebből születnek az igaz dolgok
Ez az alap istenit szül,
soha ki nem hűl
Az Isten neve szótagja
a tudónak legyen mindig
az első helyű kívánsága.
Ez a legnagyobb szó,
mely benned lelkesül él!
Miként kimondandód
ember, ez a legnagyobb jel!
Szívében, lelkében
az embernek ő testetlen,
s mégis isten neve magához felemel!
A te lelked Istenével egyesül
és soha nem vész el,
mert irgalmas, kegyelmes
szerető szellemű a tiszta lélek jel!

A szeretet

Óh, Istenem a szív üreg
oly nagy lehet,
ha megtel szeretettel,
akár a világűr!
Óh a szívem, lelkem magába
foglalja az eget, tüzet,
a világot, a levegőt, a vizet,
a Napot, a Holdat, a szelet!
A jó Istentől jussba kaptam
a lelkemet óh, minden elmúlik,
de a lélek Istenével
egyesülve él, belőle
parányi kis atommag
villám fénye csillog
sok-sok halhatatlan
ott él minden világban.

Feljön a nap

Keleten hajnalban
feljön a Nap,
s kiömlik piros fénye
egy perc alatt
Csorog a Földre
s árad az égről
Földre, tengerre
A Földet átjárja a
forró áradása
Délre bejárja
a világot a melegsége,
korbácsol olykor
égi tüze, érzed a kint
Isten hangja lehet
ami ég a Napban
Fénylő hieroglifa hőz tüze a
rejtelme varázsa tölti föl
Minden reggel szétválasztja
az eget a Földtől,
s eped vágyva a Föld és ég,
köztük ég a melegség.
Titokzatos lét,
hitemben érezteti
a bizonytalanság életét!

A bűn a Földön

Nappal vagy éjjel,
ahogy így nézek széjjel
terjeng a fekete
sodrásos színnel.
Hiába imádkozol
ember összekulcsolt kézzel!
A bűn terjeng a gyökereiben,
a lemenő Nap is
folyton tőle szerved!
A sugarai örömré,
szeretetre gyúlnak, örülnek.
Derülj bennünk
mindig aranyos fény
Veled a találkozás
isteni áramló élmény!
Mily szomorú érzés
ha eltűnik az égen a Nap
A sötétség megvakulva arat!
Virágzik a sötét éjben,
surran rajtunk át
ő a sötét vak szellemével,
s a bűn nem hajtja
álomra a fejét,
éjjel – nappal lát.
Ha feljön a Nap sugara
akkor is a sötét gondolatban
vonszolja magát.

Az erőfolyam

A teremtést hidd el
az Istenből áradó
erő töltötte meg élettél!
Így jött létre minden élet
Ez az erő és a hang
hozott létre minden formát,
minden szintet Isten ereje olyan
mint belőle kiáradó folyam!
Ha rá gondolunk
az ő tiszta nagy erejére
bennünket összekapcsol vele!
Egy napon magához emel
az ő nagyszerű szeretete.
Ha rá gondol az ember
Isten hangjára, fényére
ellazul, s belerejti Isten sugarát,
hangját a két szemöldök közéjére.
Ha figyel az ember összekapcsolódik
az energiájával.
ebből bátorságot, erőt merít!
Isten figyelme minden
pillanatban velünk van, így hidd!
emelkedj gondolatodban
magasabb síkra, ott él a tiszta tudat
Ha a lelked, szemed tiszta,
az egész tested fénné válik,
s a népekre világít!

Jön a tavasz

A teremtő odafenn
jár-kelet nagy örömmel,
s az aranyos
palotájában ünnepel!
Óh fiam, te áldott napsugár
fényes fénysége
tíz Isten fényessége sarjasztja.
Ünnepet ül a Földnek népe
a sors házában –
ajkukon tavaszi imával!
A tavaszi fény betölti
a népet örömsodával
Az ifjú Nap figyel, hallja
ő az Istennek sarja.
Figyeli a népet,
nől néki ezer füle,
nől néki sok ezer sugarú szeme.
Figyeli boldogan őt az
emberpár, a dalos madár,
a szép fülemüle! Röpte száll
Az ifjú Nap, az Istennek fia
mindent hall, lát,
a fényességet égen az istenek,
Földön az emberek csodálják.

Őskezdet

Amikor még az ég
és Föld névtelen,
lent és fönt szín azon kép.
Őskezdet nem volt még
Név nélkül, félholtan
szunnyadott a sors
Betöltetlen várt a végzet
Nem volt szárazföld!
Nem voltak ellentétek!
De a zivataros háborúk
egy nap az ős vízre léptek
Félelem parazsa
rajta éli ki a bosszú ingerléket
Kitörő ereje folyt és éget.
A Föld leszakadt
Ő alul, az ég fönn felette
Az ős nemzésből
a világ megszületett
Köztük lebeg, ül a nagy
tárulkozó úr,
s születik a hideg, a hó,
megszületik a levegő
Az istenek lelke
mindenben él
Az emberek pedig az
isteni gyermekek.

Szívsebész

Óh lélek, s tudat te ész,
tudd meg a lélek ő a szív sebész.
Átkarol téged, mint gyermeket.
Ő az orvosod keze
Fel akarja tárnni benned a veszélyt
Meg akarja tisztítani
az éned túlérzékeny sebét!
Isten biztonságából forrt ki benned!
Bölcs, figyeld a tiszta szavát!
Azt súgja ő, ne bízz annyira senkinek hát
Így nem sebezhet meg a világ
Titkos tudások. elnémuló szívdobbanások
a lélekből a gondolatba szálltok!
Kérdem a tudatom, a holtak lehet,
hogy világúri polgárok?
Kérdem Istent, s a végtelen világot!
Mily szépek a szem formák
A lélek tiszta áradata különös fényt ad
Óh, olyanok mint egy földi imádság
Győzelmet hoz reája a lélek
Az ő tükörképe áthelyezi Isten közelébe
Óh, mert az égnek ő a magasztos szeme
Fényes áradását Istenem
fölséges lelkedhez emeled!
Óh Uram, téged verseimmel
naponta többször szeretet lázamban fölkereslek
Kitárt sugarai nyújtják a szeretetet!

Élni akarás

Óh, mily nagy feladat,
s mily csodás
az élni akarás.
Bolyong a képzelet
Az élet csupa visszhangzás, időutazás.
Hasonmása az
ember a keresztnek
Kitárja a kezét
Uram, hogy öleld át
az imában, hogy érezze
a szent szereteted.
Viszi a golgotán
egy életen át a keresztet
A halálnak mutatja meg,
hogyan élni akar
és néki helyet nem enged
Engedelmeskedik
a teremtő Istennek
A hit, remény és a szeretet
segít egy életen át
vinni a nehéz keresztet
Az égi erők vele lebilincselődnek!

Érzelmi erő

Óh, mit tegyek!
Fenékig ürítem
érzelmi erőmet.
Hova menjek, hova?
A szép Föld
az Isten zsámolya.
Az Úr szeretetéhez
lelkemet emelem
A törvénye kegyelem
Legyen mindig
az Úrban bizakodásom
Légy te mindig
a hallhatatlan reményem

Archaiikus szózat a fényről

Mily nehéz is az embereknek a
Rejtőzött égi szép törvények
a Föld halálos ágyán mindig több
napbarnított könnyek,
a rejtőzött csillogása csordul égnek,
a szív vésett vájatában elvéreznek.
Az ég peremén fekete kódok
feléd törekszenek, s benned eltűnnek!
Az arcodra vésett néma árkok mélyülnek
Óh, keresem az égi szent ablakot,
hogyan benézzek rajtatok!
Keresem az Istent a szférák nyitányában,
a szívem titkos házában
jönnek panaszos torlódások
Szívem vérének fordulatan
ha netán a jövőm szökő árnya
kigyúl újra a népfény pályáján
Az agy kérgeben rég belevéstem
dajkálgatott múltó emlékem
Óh elnémuló testem, te soros törmelékem
Időben, fényben ring a létem
Tört arany vagy te nekem
Időoszlopok merednek az égben
Minden atomom átéli időben, fényben
a kihunyt létem, ma már
az idő az egyetlen ékszer díszem!

Torlódo múlt a jövő képekben
hitvány ürességben szerteszét hull éjjel
Hitemben nyílik meg lelkem, s tudom
a révedt vérben feladata, hogy égnek, Földnek
Az ember a létnek fényt
fejlesszen, termeljen
a körforgás a fény megőrzésében
A fény ember elmúlása,
a fény forrása.

Égi katedrál

Az égi katedrál
nagy hatalma
egyszer talán
majd meghallja,
a lélekjárás kórusa
az égre figyel!
Elcsukló hangon
az Úrhoz énekel
Tűzgyújtó a szívnék,
hatalmas üzenet
a harangzúgás
a Földről az Istennek.

Az idő örvénye

Életem a messzeségbe eltűnt
az idő örvényében!
Emléked az égen
ott ragyog fenn
égi arany ormok
békés fényességében.
Óh mily szomorú a tél,
a hó fehér tündér
Részegítő szentély
Vérszomjas a szegény
Szomjúhozza a napfényt
Sztínültig telt
a lelki kéje
Másnap már szürke
De nem így az ég,
csordul a fény a
viruló Napnak szentéjén
Csordultig telik tőle a lelked
Ó, ő lesz a Földön
boldogságtól megrészegült
égi boldog ifjú sziget.
A bölcsék is
belőle meritkeznek.

Égi fénymag

Égi fény mag napsugarak
hulljanak a Földre
Csiráid keljenek ki
a meleg Földben ...
Tegyél csodát
a szép szomorú világban
Boruljanak az
élő lelke virágba!
Ne merüljön el az ember
fény nélküli hervadásban!
Éljen a szív titkos lázban,
a szeretet éledező kongatásban!
Óh te élet, te révülő kör
Körszédület az élet
a Földön halálra gyötör!
Csak árnyék vagyok
a lehullott Nap fényéből!
A Hold mágikus álmot
szó rám a selyméből,
s mégis összenövök a jajjal,
összenövök egyedülletben,
mint iker földi
angyal magammal.

Harangkötél

Az egyik végén
lóg a harang,
a másik végén
lóg az ember,
mint örök rab.
Elrepülne rég,
de a kötélén marad.
Óh, te vést jelző
óriás harang
Te égbekiáltó hang!
Kötél végén naponta
az ember esdekel
kemény könyörgéssel!
Húzza a harangot,
s eltökélt, meghal ha kell
Üzen az Istennek
Üzen a magas égnek
A Földön bármerre nézek
hatalmasok a szenvedések
A kiáltó üzenetét
légben a harang
hangja feszíti szét.

A bűn

Gazság, sok-sok
szörnyű bűn ősi
földi ürességeknek
az ember csorda derül
Óh szemek, ti legyetek
kik vigasztalják a lelket
Óh, bárhova is elmennek
ahol keresik az eszmét,
ihletet, erényt
A Földnek ez kincse lesz még
Óh emberek, ti hervadt
mezők, hegyek,
ti hempergő levelek
Add át lelked a reménynek
Óh, tiszta érzés elhalt mára
Dobogd szét újra a világba
a tiszta érzelem szenved
Világkiáltón ordít, zeng,
álmából feleszmél a beteg,
szíve gyásza reszket
az anyaföld drága ölén
Istenem, küldj bő sarjadást
a pacsirta dal titkos derűjén.

Béke

Óh Atyám, mily szép
csak a szívemben
lelem meg a békét,
a nyugalmat, a csendet!
A Föld ugyan boldog,
ha nem szennyezi
őt az emberiség
Naponta figyeli az égnek
szépséges fényét,
s a csillag titkos üzenetét.
Óh, az ember és a Föld,
ősregi drága testvérek.
Összetartoznak,
mint a fán a levelek.
Ember és a Föld, ők
egy ősi csendes nemzet
Figyeld, az égtől meghallod
Hang mindkettőnek
A szív rögzös mélyedésében
élete sodrása zaklatott.
Belőletek nőttünk ki,
óh ti égi hallhatatlan óriások
Elfutó időmben a szél fúj könnyeket
A Föld háta is kipirul, a mező surrog lázában,
teste fényben úszik, szép zöld selyemruhában.
A teste nagylelkűsége az ős időhöz visszanyúl
az égi kódolása a búzaszemekre hull.

A költészet

A költészet
olyan, mint
a szúzi gyermek.
Tiszta hittű
békéje ő a szeretetnek!
Az égbe vezet
az ő útja.
Csillagokból szótt
az ő szent nyoma.
Óh, a lélek szeretet
után folyton sír
Toll nélkül verset
az égnek ír!
Óh, naprendszer,,
te vagy az egyetlen
tiszta kör
Lelkem előtted
halomra dől
Óh, te vagy a
csöndből áradó
égi szent tükör.

A tudat

Óh ember, ne gondolt
azt, hogy te éjjel-nappal
tanulsz és mindent tudsz.
Így hát nem tudsz semmit
A tudatod csak öntudatlanul működik.
Csodás hangok súgják az Úr bennem lakik
Az ördög élvezi a fájdalma a lélekben
Aki képes feláldozni lelkét a szeretetért
Az képes megváltoztatni a világot
A szeretettel az ördögöt elpusztítani.
Óh ember, ne szolgálj
az ördögöt, ő a világ s az idő
legyőzhetetlenségére igyekszik
nagy rombolója, pusztítója
Óh mennyi halállovag
él a Földön, ki az embereknek
fekete gátat szab,
mert ő küzd a fény ellen,
hisz eladta az ördögnek rég
a lelkét, pusztító
világok gyászos képletét
Árnyak süllyesztő tüzét csak
áraszsa magából, mert
a világnak végét élvezi végképp
Földi folyosója szűkül,
s nem találja az Úr békéjét!
Vele látom a világnak a végét!

Boldogság

Ha a végtelen
boldogság és
a szomorúság
között kéne
választani
az utóbbit választanám.
A szomorúságban Isten
velünk van, hogy
vigasztaljon.

Hóvihar

Február 6-a reggelén
Vásárhelyen időzöm én
Lent vagyok
a puszták, rónák,
hódok nagy terén.
Havas felhők
ide-oda vándorolnak
az Isten szomorú egén
Szüntelenül esik a hó,
szűnést nem ígér!
Kimennék a temetőbe
e naapon ma vala
a férjem csendes temetése.
A hóviharnak
halálfehér leple
nem enged be a temetőbe.
A fejfára fel van írva
a férjemé mellé az én nevem
Gondolatban mindkettőnek integettem!
Istenem, te látod az én szeretetemet!
Te jelen vagy mindenhol
Halálos titkod követi lépésem
Az égben férjem szentélye az én szigetem
Költészetem jelen az ég tengerében.

Csillagok

Istenem, a csillagok
is olyanok,
mint búzakalászból
a magok?
Az űrben őket szétszórod,
s ha jó vagyok,
testem – lelkem
akkor is szétszórod?
A valótlán világ üregében
nem múlnak el sohasem
a sok-sok égi-földi titkok.
Lehajol az égből az Isten,
s ha jönnek lát engem
felgyűjtja fényem,
mint új csillagot!

Isteni erő

Óh, te isteni teremtő
Te egyetlenős erő
Tebenned rejlik a hő
Ős víz mélyén is te voltál
előbb és benne is
a te lelked rejő
Belőle is te bugyogsz elő!
Ki szült téged Uram, kérdelek?
AZ úr , a szél, a tűz, a lélek,
a nagy szellemű természet?
Világ méhe adja a létet?
Ő növeszti, szabja az emberiséget?
Óh Istenem, csüngők rajtad, s merengek
szíved jóságában rejlik
az édes szent mézed.
Benned világok elpihennek!
Örökké tőled élni fog a lélek
Dalokban száll rólad a himnusz, az ének!
Istenről száll reánk a fényszinted
Benned legyen ember az isteni törvényed,
úgy mint vízben az elmélyedések!
Így járod a fenséges eget
Isten lesz veled!
Nem szülnek téged többé a Földre anyaméhek.

Hit, remény

Óh halhatatlan
hitű örökös reményem.
Az égből leszakadt
nagy darab viharjától
fejemet ne érezzem
félelmemben véresen!
Istenem, súgd meg nékem
ha elfogyok mint a Hold
lelkem ki volt, elnyelik
égő katlanok
az emberi tudatot!
Elnémul a testem dala
Elnémulnak a szívdobbanások
Isteni ész, te áldott
szentségeddel átölelném
a végtelen világot.
Titkos tudások
a lélekből a gondolatba szálltok
a Nap fényében örökös
boldogságot látok!
Atyám Istenem
sok halott szellem,
kik ők?
Világhírű polgárok
a Földön jó vagyok,
ha mindent szétosztok.

Magaslat

Az elme képzelete
ha eléri a magaslatát
ő adja a tudás szavát
mellyel átélem a bölcsességet.
Mily boldoggá tesz
engem, s téged!
Ó, kicsi óriás lélek!
Nélküled a földbe süllyedsz!
Óh, nélküle sír az élet,
s ha szívem reménytelen
üvölt bennem!
Ütései hitemben
beledobogja erejét
a világűr egebe!
Ha a lélek nem boldog
nem jónéki a világos létben
Ha a hangunk, szívünk,
szemünk, gondolatunk
hallásunkkal
az elesettségből felemel
az Isten bennünket
magához az égbe emel!
Az égnek szentelődik az ember
A lélek ha feltöltődik
Isten fényének erejével
átvisz bennünket
az ő igaz derűjébe,
az igaz országának szeretetébe.

Világ

Titokzatok világa,
mely a Földön nem
ígér sehol sem békét
Lehet bármilyen
virágok, szép a Föld
Lehet bármilyen zöld
A Földre hull a Nap
Az élet belőle sarjad.
Mindennek és
mindenkinek
szüksége van szeretetre!
Volt már életünkben
napfogyatkozás,
nem oly rég csillaghullás,
megrázkódtató kíséretében.
Ilyenkor lépked a Nap
elmélkedésre, lelki
magas emelkedtetésre!
Korszakok letűnése jöhet elénk!
Az ember évezredek óta sok
mindent tett és látott,
a civilizáltságnak
tetőpontjára hágott!
Nem tud már semmi
befejezetlen hátra maradni.
Ismert indigó kristály, vagy
csillag gyermek sem fog
több már születni.

Oltár

Szívem képén
emléképek rajzolódnak
a régi oltáron
a régi szentek eltávolodnak!
Előttem az oltáron
Szűz Mária képe
szomorú békébe
szívemben régi
bánatok boronganak
Sodor magával
az álmok rebbenése
Tarka pompa
eltűnt lementében
szívemben az emlék
régi diadal fényeket
arany templomokat váj!
Elmúlt ősidőbe zár ős szabadság
fel van írva az égre
Éltető szentély
az ég tükörképe.
Jöjj vissza hozzám!
Éljek Isten közelében
Ódákat zeng idelent
a víz és a csend.
A templomban szomorúan
zúgnak a harangok
a világban szomorú állapotok.
A Földre követet küldenek
a csillagok!

Érzelem

Óh, mily sok érzelem
él a szívben
ha a bánat ostromol
Isten a mélységedbe honol
Szomorúságomban simogat,
szeret, velem érez, elringat.
Óh, édes Atyám, mily jó volna
ha egyszer láthatnálak álmodban!
Óh, az álom olyan, mint
az isteni sugallom
Olyan, mint a szent lélegzet,
a csend a lélekben
mélyen lávaszerűen
Uram bennem összedermed.
Óh, szomorú fájdalom
Az Úr mosolya oltalom
Szomorúságomban
megjelenik Isten,
hogy vigasztaljon engem
könnyes szemmel
Óh, mily szép is a szomorúság
a lelkemben szeretete ott jár
Óh Uram, szólítottál!
Gondoskodásod, ittléted érzem
Feltöltöd tartalommal ürességem
Bele kiáltok a magas légbe
Visszhangzik vissza a Földre,
reám a neved titkos zengése.

Reggeli Ima

Lelki kötélén kapaszkodom fel az égben,
Óh fenséges nagy Úr
Kétely félelem, ne uraljon!
Veled a találkozásom uram
Minden napi lelki álmom
Segíts nekem, hogy tisztán látásom
Legyen a fényes, igaz gyógyulásom.
Óh mily élmény, ha a fényed
Bennem szökkenő utakat szab,
Hogy a szárnyak ne hogy elkopjanak.
A lét síkomra leszáll egy mennyei hang,
Olyan, mint egy titkos zsongó harang.
A szemem megvilágosodik majd,
S a fény sugara vezérel hozzád
Megtalálja a tudatom központját,
S a titkos szellemvilág lát.
S megtalálja az ő azonosságát.
Leveti a sötét és a fény
Kettős varázslatát.

Kulcs a halálon túlra

Ahhoz, hogy a halálon túl
az emlékezet megmaradjon
egyik inkarnációból a másikra
a tudat irányultságban áll.
Tanuld meg az idő feletti uralom titkát.
Tanuld meg, kiket mesternek hívsz,
hogyan ismerik elmúlt életüket.
Nagy titok ez, de könnyű uralni
mely megnyitja az idő fölött az uralmat néked
mikor a halál feléd gyorsan közeleg.
Ne félj, csak tudd, hogy ura vagy.
Lazítsd életed, ne legyél feszült
szíved helyére helyezd lélek lángját.
Gyorsan lendítsd a háromszög helyére
tartsd egy percig majd mozdítsd egy cél felé.
Ez a hely a célod szemöldököd között található.
Ez a hely ahol az élet emlékének rezdülni kell.
Tartsd a lángot itt az elméd székhelyén
míg a halál eljön a lelkedért.
Amikor az átkelés állapotában leszel,
életed emlékei eléd tárulnak.
A múlt egy lesz a jelennek,
minden emléked megmarad,
megszabadulsz minden visszalépéstől,
a múlt dolgai a jelenben élnek tovább...
Hallottad a bölcsességeket
és szabadon élhetsz az időben.

A Hold csöndje

Mily gyönyörű sugalom,
Óh a szép képzelet birodalom.
Óh a lelki éhség mily szép jel
Száguldani kíván a csúcra fel
Járadék az Istentől
Feltöltődni szeretettel
Óh jaj ne csepegj folyton sóhaj.
Az Úrhoz száll fel a vágyott dal!
Kezemben kivirágzik a toll
S a források fakadása lesz!
A szívem gyökerének álma!
Isten előtt térdelen újra és újra
Hogy fájdalom lelkemet ne szúrja
Óh Uram nálad az űrben lebegek,
Felém a földön arnyékok lépkednek,
Sírhalomok közt suhannak
Vándorló színes falevelek,
Emlékeim színes tükre,
Ékeket rak az Úrhoz írt
Tűzkeresztben szálló verseimre.

Törvény

Isten szelleme érvényesülésében
Felfedezem bennem
Az Ő égi törvényét ki nem törölhetem
A teremő Úr maga a törvény
A naprendszer lesz a szigetem
A felkelő nap a fény,
Ő a bölcs törvény, ő kincs
Nélküle az ember elhal,
Nélküle semmi nincs
Olyan, mint a titkok
Mely lényege az egyéni szellem
Mélyre elásott kincs
Az Úr van és láthatatlan,
Mint aki járja az eget és mégse
A földi törvény az csak jog
Sokszor benne rejlenek
Sok, sok jogtalan dolgok
A tiszta szeretet mag az
Igaz jog letéte a fény az áldott
Az igazság nélkül elpusztulok
Az agyban tűz jelként érkezik
Hullám kapcsolatod az éggel élvezi
A földi jogot az égből kel ébreszteni.
A jogtalanság, ha nem igazi
Az nem égi, s nem a szívből vál ki.

Bolygók köztársasága

Óh ti bolyongó bolygók
Keringőt járók, ti óriások
Veletek járok, bolyongók,
Simogatjátok lelketemet,
Én is naponta a tiéteket.
Hányan lehettek, tudni nem lehet.
El vagytok egymástól rejtve
Más-más síkra dimenziókban
Nagy a ti szorgalmatok
Éjjel, nappal dolgoztok
Valakikéért nem lehet tudni
Kik a ti lakótok, mily lények,
Emberek, ufók, állatok?
Vagy óriás Istenek bölcsék
Élnek behódoltak
Mindörökre a napfényének
Kikristályosodott agyuk szála
Bolygókat utasítja
Gondolatuk az Úr szerető sugara
Reggeli, s esti ima fényparazsa
A szabadságuk rejtett szava.
Óh gondolatuk lehet, hogy
A bolygók síkjukban bele van szőve
A gondolatuk gyökere
Hajt benneteket a keringőre!
A tüskéből is kihajt
Az ő szeretetük árnya

Ó nagy a bölcssek tudása
A Teremtőnek ők a legközelebbi
Leszármazott családja!
Éjjel, nappal jár a képzelet
Mindig érzem, látom
A röntgen képeket,
Miként egyensúlyban
Tartjátok a teremtéseket,
Amint le-föl körben, emelkedtek
Ti óriás, élő szent kerekék
Simogatjátok mindig
A szellem törzsekből fakadó lelkemet
Égben látó bölcssek gyülekezettek
Kikristályosodásotokból fakad
Az emberiségnek az örök kikelet.

Földi tudósok, s bölcsek

Álljatok meg egy szóra,
Szeressétek egymást,
Legyetek a bolygók kutatója,
Fakasszátok gondolatban a
Gyöngytavakat sorra.
Fényetekre az égben Isten bölcseiből
Látja, valaki mindig hallja,
S a fennkölt fény majd
Tükröződik az ég tetején
A lélek békéje egyedül a jel
Ha a magas égre lép fel,
S ő lesz a bajnok, eléri a célt
És saját magára felfigyel
Ott lépked a bölcsek közt
Gondolata parazsa
Uralja a lélek titkát
A lelkek bolyongó lángját,
Mely a bolygókat hajtja
A gondolatod a lelkeket,
Ha tisztára mossa.
A teremtő őt így jutalmazza.

Amen...

Antarktisz jelentése igéből

Antarktis, visszafele olvasva si= fény
Az atya fénye itt alacsony,
csendes, zord, holt.
Sok ezer éve tán
lehet több is, hogy bánatodban
Antarktisz megfagyta!
A világnak titkos,
kutatóknak értéked nagy
Itt a hideg öl, elgyötör!
Fehér havas jegek
Itt elfogytak a remények!
Eltűntek a fények!
Merengve néznek –
vakok lettek a szelek,
egymással üvöltének hátán innen és túl
az óriás jéghegyeknek!
Lehunyta a szemét itt az élet
a Nap az élet, s a remény
elszállt a síron túl, magába hull
Itt a világ gyászban érzi magát!
Óh, fehér némaság!
Te vagy itt az utolsó sírásó
Itt a bánat űz, kéje rabláncra fűz
Itt fehér a törvény – ítélet és utolér!
A Nap játéka nem simogat
Síron túl kavargat a vihar áriákat
Holtak szellemei mentségre várnak
Szánokat vonó hűségesebnek
Ha jár arra valaki terheket cipelnek!

Antarktisz

Itt a Nap játéka
nem ringat,
nem simogat.
A vihar kavarr
Stron túl hallasz
opera áriákat
A holtak szellemei
itt mentségre várnak
Szánt vonó kutyák
csapata terhet cipel
Valahol egy más részen
ütemel az óra
Az éghez fagy
a vadludak csapata
Óh világ, itt a világ vége
Te körszédület
AZ ember a Földdel
valamikor rosszat tett
A csalódás itt keresi a fényt
Lelki lázban fájdalomra kísért
A jég álma a világ
üregében a halál elől bujdokol
Eltűnt rezgése ténfereg
árnyaktól árnyakig.

Elhagyta az ég
Kör arcú lett a jég
komor, a Nap messze
rég elvándorolt.
Óh segíts világkatlan!
Holtan nincs hatalmam
Süllyedőben járok
Óh segítsetek, szökő álmok!

Antarktísi álom

Az égen fenn repülve
odafagy a vadludak csapata
Óh, világ és világvég!
Te kör szédület,
az ember a Földdel
valamikor rosszat tett!
A csalódás itt keresi a fényt!
lelki lázban fájdalma kísért!
A jog álma a világ üregében
halál elől bujdoskol
Eltűnt rezgése – ténsfereg!
Árnyakig remegve árnyakon
Komor arcú Nap messze vándorolt!
Antarktisz, súgja halkán!
Óh segíts rajtam világkatlan
Holtan nincs hatalmam,
süllyedőben járok!
Segítsetek szökő álmok!
Álmomban jégtömböket robbantottak,
repülőkkel sivatagokba hoztak
a jéghegy lassan elfogyott
a világ összes sivatagában lettek oázisok
Itt a sivatag beitta a sok jeget
A világon lett sok édenkert
A Föld tengelye Antarktíszon
már többé nem bicsaklott
Botladozott, örömben kinyíltak

az égi ablakok.
Égi törvény így szólt:
hagyjátok szentek,
hogy benézzek rajtatok!
Ó, suhanó szép kertek
a napvilágban beültettek
Örömben hullanak fentről
a könnyek, szép égi törvények!

Antarktisz

Az Atya fénye itt alacsony,
halott, csendes
Sok-sokezer éve
lehet már,
hogy bánatodban meghaltál!
Holt szépséged a világnak
mégis nagy az értéked.
Elgyötört itt minden rég
Elfagytak a remények
Fehér havas jegek nyomában
ős titkok élnek
Eltűntek a fények
Merengve néznek
Vakok lettek a szelek
Szél a széllal beszél,
süvít, zúg,
jéghegyek ezek hátán
innen és túl!

Lehunyta szemét
a Nap, a remény
elszállt a siron túl.
Itt szörnyű a világ
Gyászban érzi magát az ember
Óh te fehér némaság!
Te fekete sírásó
Itt a bánat kéje űz,
rabláncra fűz
Vigaszt nem hozó
Itt a törvény a fehér
ttél és utolér.
Üzenem Antarktiszról
Föld anya neked égi nagy fal
Lelki lázban e tájam
egyedül él – hal!

Csillagrévülés

Télen borús az ég
csupa sötét fénytelenység!
Csillagok révült titka
gyűlj ki ajkamon az
esti imádságban!
járok az utcán
az emberek közt
a gondolatomban
ott találom magam
a fakó halállal szemközt.
Elhessegetem a felismerésből,
s hogy megismerjem
magamat vakon, óh földkör
vezetni kell hagynom magam
az ős tűz vak vezérétől.
A Föld tűzében verseim égnek
Költészetem a sírokon
halálos koszorúba szöknek
az ő ismerete ne legyen végzet!
Felajánlom magam
Istenem Tenéked!

Téli fenyőág

Óh mily szép
szárnyuk van
a fenyőfáknak!
Belepte a hó őket,
hogy a télben ne fázzanak
a fénybe burkolt
csillanó havas tájak.
Dúdolnak széllel áriákat!
Harangzúgás hallatszik,
ébreszti a hajnali tájat.
A csillagok is haza fele
lassan elszállnak
A harmatos táj
csupa könnycsepp lesz
Csöppentett méreg lapul szívtvem
Feljövő felhősereg is feketében
Óh, Uram benned fejlődésem derűje
Legyen erős a mágnes bennem!
Elringat a fenyőág a télben
Óh, téli álmom,
benned ringatom magam.

Tél

Újra tél lett
Fázik, reszket, didereg, zörren,
hull a megsemmisülésbe
Az ég arcán ott lebegnek kirótt jelek!
Ős hitű álmaim bennem elégnék
Felszentelem őket a téli éjben végleg
Az ég szürkületnek
Óh, gondolat tükörkép
légy éltető szentélyem
Légy a télen a létben
az univerzummal
összekötő szentélyem!
Óh, az ős világi titkok
a téli havas némaságban
Isten süvítő szele dúdolja
Föld anyaméh a titkod
Árnyaktól árnyakig
a föld üregében magaddal hordod.
Esik a hó, egyedül és hal, s vándorol
a fény csillogó rezgése
Ténfereg, bennünk él, s más bolygón honol
a lélek keresi a fényt, fél, botladozik!
Úgy érzi becsapták megint
Óh már annyiszor némán hitt!
Becsapták valakik megint!
A lelke, amely feléje boldogan int,
lesznek még igaz álmaid!

December 24.

Ernökéim!
Születésnapod van ma
Nyomaid keresem
a mennyek kapujában
Én üzenem néked
a Naptól, a szélről
tudom nálad, ahol vagy
jobb és szebb a légkör
Én tegnap, holnap,
s egyfolytában
benne vagyok a sas karmában
Tört arany vagy te nekem
Én is testem-lelkem
ideleenn darabokra törtem
Vándorlásom kétségbe ejt!
Égi törvények nem hagyják,
hogy az arany kapun túl
hozzád benézzek
Óh, végtelen sötét éjek,
a rövid nappalok születése
Valaki mindig meghal
Valaki mindig születik
Óh, mily különös bélyeg,
mintha büntető mély
törvény lenne összegezve!
Fekete karma kötődése
Soha el nem tűnő

A halál, az élet vissza jövő
Egyszer visz a fényben
aztán a halál feketében
El nem ereszt, örök rabságba helyez
Drágám a te lélek nyomod nálam maradt
Szívem látja, hallja, csillogás a szózata
Belevegyül a titkok varázsába
Ő az örök szeretet tüze
Az ő hatalma Isten oltalma.

2012. december

December lett újra
Itt van az év karácsonya
Szenteste 24-e, mennyben élő
párom világtító születésnapja.
Világtítani akar ma
reménytelen szívemben.
Veled mily szép is egy pillanat
Keresem bennem hangodat
Az Úr is hallja, érzi panaszomat!
Óh, Isten, te lélegzet,
te külvilági szent,
erőt, sugallmat tőled nyerek!

Szeretet nélkül
a levelek is könnyesek
Óh, szenvedések árnyéka,
borús csillagok árva
fényének kies pusztulása
Elmúl az élet
Drágám, elhal a dal
Szakadva hulló versem,
mielőtt még elhal!
Odafenn mosolyog az Úr
a titokzatos korlátokon túl!
Szabályaid szeretete
folyton megtalálja lelkemet,

belekiáltok a légbe Uram,
te megengeded, hogy hites
páromtól visszhang
üzenetek jöjjenek,
lelkem találkozik
veled személyesen,
s emlék lelkek fakadnak belőled
és belőlem teneked.

Ma halottak napja I.

Itt van e szomorú nap újra
Arany színű levelek szállnak
a légben, ez a szél játéka
Csendben állok egymagamban
a temetőt nézem, s
gondolatomban drágám
hozzád érkezem.
Könnyeim kiszáradtak régen...
Fohászom hozzád száll,
tisztá fényes fehéren!
Óh, az életnek maholnap vége.
elhagy gyorsan, könnyörtelenül!
Az élet ideje rohan a sebességében
Este lesz lassan,
az árny lépked elő,
mint valami védelmező.
Óh illúzió a szívben, dalban a hű
A sátáni bűn lépked szembetűnő
Elsüllyedt templomok!
Titkos üzenetek kerülnek
a Holdat, s a sok csillagot
Talán ők elhalálozott lelkek?
Mint aranyfolyam
folyik belőlük a szeretet

reánk, a mi szívünkben
sodródó idegkötelen!
Ringatózik
minden szentekben
Óh, halottaim!
A felszabadító idő
elhagyja a teret,
s elevenen játszik
leveteti a testemet
Halottaim!
Megyek hozzátok majd
A szív itt hagyja
az egyetemet!

Ma halottak napja van II.

A temető a világon gyászban
Drága didergő,
számúzótt halottak!
Ők csak valamikor voltak
Húsukban a vér kiszáradt
A testből salak maradt,
de emlékbën a haldokló
csendben nézhetjük a
fehér halálból itt maradt
örök emlék csontokat!
Gyűlölöm a gyászos,
örült emberi menetet,
kik gyertyát gyújtanak
a sírokon a halott lelkeknek!
Óh, a szívben árnyal
örökös örült halál dal!
Véget nem érő sivatagos halállal!
Istenem lelkem már rég
nem a Földet lakja
Égi lakosztályba az Úrhoz
száll fel az alakja!

Virágzó temető

Óh szomorúságot
virágzó temető
Itt a halál tüzeben
fürdik az élettel a vég
Az idő és a térség,
mely az idővel elveszik!
Fentről ember van
egy összekötő híd
Bölcs égi mércék
bölcsséged mérik
Óh az égből jövő
bénító nagy erő
egyetemes tudat tüze
lézerként sikklik
a lélek gerjedésében!
Óh, kozmosz bölcssége

mentes a haláltól az ő fénye!
A nagy titkok felfedezése
ott lakozik az emberek
feltáratlan lelkében.
Óh ember, keresd a fényt!
Engedd benned a terjeszkedését
az űr, a galaxis feltáratlan területén!
Tűzből származik
tudja ezt az ég, az igaz bölcsség!
A bölcs a szívbe belelát
Gyűljetek össze csillagok ivadéka!
Legyél bölcs, s a halált
az idő méhéből vágod vissza!
Eljön még az az idő, hogy
a halál terjeszkedését
a fény megakadályozza.

Bölcsek üzenete

Világkozmoszok találkozója,
kongresszusa, egyesülése,
dicső Nap ünnepéye
Az elért cél
megvalósulásának
beteljesedése.

Minden szentek

Kisütött a Nap
a holtak kertjében,
ahogy az ember itt sétál
a fényre esik nézése,
s megnyugszik szívében!
Az ember a beavatott, a fakuló
holtaknak lelkében
a temetőben díszít virággal,
az elhunytak és a maga szívében!
Eléri a Teremtő végtelen
rögös útját, s itt, e napon
gondolataiban megpihen
a szomorúság közepében!
Átvillan a szívek mélyén
az örökös világ haldoklása
a régi bolygó napgyűrűjén!
A kifele pillantása
befejele pillant a lélek legbenső mezején,
s a fénymag forrása,
az tépi szét darabokra
a véres tettek szörnyű gondolatát!
Az elme magas képzelete
Ő adja a titkok rejtély hangját,
mely átszűri szentséggel
a végtelen világot
Óh, bölcs lelkek, ti mindent tudtok
Némán hallgattok,
s lassan gondolatban szóltok,
s egy napon megvilágosodtok.

A művész

A művésznek, szónak
szabadsága van
Ha írni kell
se lát se hall
Ilyenkor mindenki
útban van, zavar.
Amikor jön a szép
gondolat, jön a fény.
Ha száll a lélek nincs
semmilyen törvény.

Nyugalom kertek

Mohás, rögös régi
temetők, nyugalom kertek.
Elpusztít minden tettet!
Zúzott szívek,
füstbement tervek,
düledező, üresen néző
kopott betűs,
korhadó keresztetek!
Óh minden szentek,
akik itt fekszenek
mind mártírok, szentek!
Elszállt rég a lelke
mint tépett papír a légben.
Az idő mindenkit eltemet
Nyugtóm se éjjel,
se nappal nem lehet!
Fejem fölött vereslő,

kitörő fényörvények!
Óh ölelő keresztetek,
súgjátok meg szabadságban
még meddig lehetek?
Óh haldokló erő
Te vagy az én veszteségem
Rövid életű csillagomat
el ne veszítsem,
és jaj majd remegni
kezd a szívem óh,
mint a szegény testvértelen!
Összefolyik nappal
a csöndes éjjel
Nem is veszi senki sem észre,
hogy lehunyom egyszer örökre
szemem az Isten az éjben

Január 12.

Itt van úja,
itt az Ernő napja
Az égen gyűjtsd
fel sugarad ma,
te drága Isten meleg napja
a Földnek úzótt
árnyéka egyre csalogat
Közelében az Ernő névben mindig
a komolyságot érzem!
isten után mégis a
neved hangzik a legszebben.
Rügyek tavasza
Aranyeső s barka érkezését
érezem a levegőben.
Örömben Ernő napon
a szép orcájú Napra nézhettem.
Egyedüllétben sok-sok éve
veled együtt ezt a napot ünneplem.
Gondolatom ül fenn egy csillagon
Sztvedet sztvemben hordozom
Ülj ki az égnek arcára,
hogy lássalak téged
Isten várában!

2013. január 12.

Erő nap lett újra
A csillagok az égen
fáznak, reszketnek
A hálál megbonthatatlanul
tőlem örökre elvett!
Felnőttként is sírni
szeretnék, mint egy gyermek,
rezgő ringatással.
Ó szent szeretet!
Reménységem remény nélküli lett!
Óh, égi törvények,
arany ablakok
hagyjatok, hogy benézzek
egyszer rajtatok!
A Földön sírköveken sok
milliárd emlék trászok
Keresztfákön a könnyek folynak
Érzem rajtuk a fájdalmat
Névnápodon az égen
a vadludak szállnak
Csillagom szárnyra kap
Útja kettészakadt
Nem látlak,
de érzem jószágotat
Összefonódom veled áradó csillogással.

Tartalom

Előszó	3	Körtánc	42
Mesebeli születésem	4	Négyszög	42
Önelismerésem	6	A négyzet	43
Gyermekkori álmok	7	Az életet szövő hálójelkép	44
Égi eszmélet fénye	8	Csillag	45
Örök emlék	9	Istenhez gyónás	46
Ima az éghez	10	Föld istennő	46
A benső énem szerepe	11	Színék eredete	47
A szellem szerepköre	12	Fukszia	48
A szellem szerepe	13	Szürke	48
Szorgalmas karok	14	Sötétzöld	49
Az élet virága	15	Narancs szín	49
A szem szerepköre filozófiája	16	Barna szín	50
A szív szerepe	17	Zöld szín	50
A láb szerepköre	18	A fehér szín	51
Gyomor és a hasüreg szerepe	19	Atum isten	51
A szem szerepköre	20	A mitikus szent fehér szín	52
A szív szerepe	20	A fekete szín	53
A gyomor szerepe	21	Türkiz	53
Az ajak társaság	22	A vörös szín	54
Óh lelki élet	23	Indigókék szín	54
Türelem	24	Barack szín	55
A máj szerepe	25	Sötétkék	55
Az emberi szervezet hormonjai	26	Középkék	55
Idegszálam ösvényén	27	Többféle kék szín	56
A hallás szerepköre	28	Sárga	56
A haj szerepe	29	A levendula misztikája	57
Az orr szerepe	30	Rózsaszín	58
A fog szerepe	31	Bíborlila	58
A pajzsmirigy művészet szerepe	32	A vér szeretet-adása a piros szín	59
Köröm feladata	33	Aranykor	60
Az anyaméhi szerepe	34	Világ könnye	61
A szeretet tűz madár	36	Mennyek parazsa	62
Az ember ősgerincc szerepe	37	Panaszlevél	63
A csakrák szerepe	38	Várlak Atyám!	64
Egészség	40	Szél fúria elem	65
A spirál	41	Asztrológia	66

Jövendölés 2013	66	Angyal álom	101
Csillagtitkok a Tejúton	66	Gyöngyszínú lélek	102
A lélek tűz hármasszöge	67	A szív csöndje	102
Atya, Fiú, Szentlélek	68	Okos bölcselet	102
A csillagkép áttörő erőben a hazánkért	69	Végtelenség	103
Korszakalkotó fényoszög	70	Mi is lehetne	104
A Tejút mentéről jön a hír	71	Bűvös szonett	104
Nimród koronája	72	Ha engem az Úr megáld	105
Asztrológia – Kinyilatkoztatás	73	Elárvult világ	106
Jövendölés	77	Az elemek	106
A mágikus erő	78	Az Isten költészetben	107
Csillagkép átütő erőben	78	Bódított ember	107
Korszakalkotó fényoszög	79	Égi szimfónia	108
Asztrológia a Tejúton	80	A szellő éneke	108
A lélektűz háromszöge	81	A fa regéje	109
Körforgás	82	Megidézett égi játék	110
Asztrológiai hírek	84	Bölcsélet	110
Korona-csakra meditációja	85	Bölcsesség	111
Északi meditáció	85	Bölcsesség	111
Déli meditáció	86	A Bölcs	111
Atlantiszi Toth ős-elve	87	A szellem fényörvénye	112
Összefont erő	88	A mag útja	112
Ős erő	89	Eros, égi erő istennője	113
Meditáció	89	Asztrológiai hírek	114
A szeretet honvágya	90	Szent Mihály védő arkangyal	115
Védelem	91	Vágytalanság boldogsága	116
Meditáció	91	Harmónia	117
Meditáció az ifjúságért	91	Égi gyermek álom	118
Látomás	92	Az elpusztult éden	119
Az Úr neve	93	Lelked	120
Angyalok az Úr védő harcosai	94	Télnek halála	121
Hálaadó ige	94	Az Úr hármaslénye	122
Isteni tudat	95	A lét	123
Az erkölcs és a karma	95	Moraj	124
Elragadó gondolat	96	Szüzi költészet	124
Filozófia	96	Szturnusz csillaga	125
Isteni erő	97	Virág	125
Egy bölcs úr	98	Letűnt korok visszajövése	126
Eszter úrnő ki ő?	100	Tenger vizén	127

Felfedezés útja	127	A költészet	150
Reménysugár	128	A tudat	151
Az Úr szava	128	Boldogság	151
Ős hitem álma	129	Hóvihar	152
A villám	129	Csillagok	152
A logosz varázsa	130	Isteni erő	153
Óh Istenem	131	Hit, remény	154
Őszinteség	131	Magaslat	154
Ember, ki idegen a Földön	132	Világ	155
Csillag	133	Oltár	155
Isteni médium	133	Érzelem	156
A tudatom	134	Reggeli Ima	157
A cél	134	Kulcs a halálon túlira	158
Holdtölte	135	A Hold csöndje	159
Régi árnyak	135	Törvény	160
Rögök	136	Bolygók köztársasága	161
Eposz	137	Földi tudósok, s bölcsék	163
Szent ég	137	Antarktisز jelentése igéből	164
Égi eposz	138	Antarktisز	165
A fény magja	139	Antarktiszi álom	166
Tudós	140	Antarktisز	167
A szeretet	140	Csillagrévülés	168
Feljön a nap	141	Téli fenyőág	169
A bűn a Földön	141	Tél	170
Az erőfolyam	142	December 24.	171
Jön a tavasz	143	2012. december	172
Őskezdet	143	Ma halottak napja I.	173
Szívsebész	144	Ma halottak napja van II.	174
Élni akarás	145	Virágzó temető	175
Érzelmi erő	145	Bölcsék üzenete	175
Archaikus szöveget a fényről	146	Minden szentek	176
Égi katedrál	147	A művész	176
Az idő örvénye	148	Nyugalom kertek	177
Égi fénymag	148	Január 12.	178
Harangkötél	149	2013. január 12.	179
A bűn	149	Tartalom	181
Béke	150		

